Redacció i Administració: Passatge de Gràcia, 24. — Telèfon 1481-A
Tallers d'impremta: Barbarà, núms. 11 i 13.—Telèfon 1216-A

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
EDICIÓ SETMANAL
Per tot Catalunya . . 1'50 pta. trim.
Resta de la Península Ibèrica, inclòs Portugal . . . . . 1'75 " "
América llatina . . . 3'25 " "
Altres països . . . . 5 " "

LA PUBLICITAT

EDICIÓ SETMANAL D'ESPORTS

Any I - BARCELONA - Núm. 20
Dilluns, 17 desembre 1923
10 Cèntims

SELECCIONS DE PER RIURE

Adhuc sense haver estat encara enfocat amplament el tema, en les columnes de LA PUBLICITAT D'ESPORTS, el lector s'haurà donat segurament compte que les seleccions que pugui fer el Comité madrileny per tal de formar un equip nacional a la seva manera, a nosaltres no ens fa fred ni calor, perquè ni tenim de l'esport la visió que en tenen aquells senyors, ni acceptem dintre de l'esport altres poders que els que radiquin a Catalunya, exèrcits per catalans.

Amb tot, ens plau i ens diverteix de vegades observar l'actuació del famós Comitè madrileny, i en aquests temps que reflexions d'altra mena potser no ens serien permeses, fa bo de contemplar com també els actuals directors del futbol, a la madrilenya, han heredat dels seus predecessors, de funesta i escandalosa memòria, la mania dels viatges.

Els preparatius que hom ha vingut observant aquests dies entorn la formació de l'anomenat equip nacional per contendir amb Portugal han vorejat el ridícul.

Lluny de nosaltres voler treure amb aquest motiu conseqüències enutjoses per a les persones que dirigeixen el futbol des de Madrid; al fi i al cap tots els mals no són més que resultat del desgavell que ara, com sempre, hom pot apreciar en totes les coses del futbol espanyol.

Tants viatges, tants seleccionats, i per què? Per què aquest afany de revisar valors per a un match la transcendència del qual és nulla, a despit de les titulars sensacionals amb què alguns volen encapçalar-lo?

Els bascos, certament, han sabut donar una bella lliçó d'amateurisme als federatius, en respondre que les ocupacions dels seus jugadors no els permetien un desplaçament de tan llarga durada.

Aquesta Federació que tanta por demostrava d'abordar el problema del professionalisme, no té inconvenient en mobilitzar dies i més dies un nombre de jugadors mitjançant el pagament d'unes dietes força cresques.

Han pretingut, però, "épater" els seus satèlits amb un sorollós triomf sobre Portugal, país que en futbol és relativament jove i la cartellera del qual en les lluites esportives gaudeix encara de poca importància.

Per tal d'aconseguir-ho no s'ha reparat en dispendis ni s'ha refrenat l'afany de viatjar. Però en fi, han guanyat. Bon profit els faci.

El veritablement sensible és l'actitud que prenen alguns de casa en tot això; no ens referim, certament, a les empreses que dediquen avui llurs energies a les edicions esportives. Per a aquestes és natural voler mantenir el caliu fictici d'una lluita que sota cap punt de vista esportiu ni d'amor propi tenia interès per a nosaltres.

El lamentable és l'espectacle que donen els que tan ufanosos se senten per la presència d'uns jugadors locals en aquesta selecció.

Arribant a aquest punt, és forçós reconèixer que els bascos també ens han donat un bell exemple d'esportivitat i de quelcom més.

ECOS

Hem tingut l'ocasió de parlar amb un basc que va presenciar els darrers partits de Bilbao. Val a dir que es tracta d'un fervent esportiu i que simpatitza sincerament amb les coses de la nostra terra.

—Però com dimoni volien guanyar els del Barcelona—exclamà—, si un dels directius que acompanyava els jugadors va estar fent companyia fins a les primeres hores de la matinada a un famós "tanguejador" de l'equip que s'hi va deixar totes les energies?

I un que escoltava la conversa exclamà ràpidament: "Que no ho veu, home de Déu, que precisament va anar a Bilbao per vigilar els jugadors!"

* * *

Ha sortit un fascicle, titulat "L'entrenament del futbolista", editat en espanyol per l'Editorial Catalana.

* * *

En la prova motorista d'ahir, un dels concursants perdé l'orientació en un encreuament: creient anar cap a Seva es trobà a Vich, i hagué de refer aquesta marrada, de prop de 20 quilòmetres.

La presència d'abundants grups de seminaristes que tenen costum de passejar pels afores de l'episcopal ciutat l'adverti del seu error.

* * *

Divendres, "El Mundo Deportivo", amb referència al match que havia de celebrar-se a Sevilla, publicava un anunci prometent per a avui als lectors la "més extensa informació, deguda al nostre corresponsal, senyor Sabaris".

El dia següent, "La Jornada" anunciava amb relació al mateix encontre, "la més completa informació del nostre corresponsal exclusiu, senyor Sabaris".

De manera, que el senyor Sabaris, corresponsal a Sevilla del "Mundo", ho és també, amb caràcter exclusiu, de la "Jornada". A fe que no hi ha qui ho entengui!

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

EL CAMPIONAT CATALÀ DE FUTBOL

L'EUROPA VENÇ AMB DIFICULTAT LA UNIÓ ESPORTIVA DE SANS

El Terrassa s'afirma en el primer lloc del grup B
El "Júpiter" bat l'"Atlètic", de Sabadell
La suspensió del partit Badalona-Avenç
El Campionat de segona categoria i els altres partits d'ahir

La sorpresa d'ahir

En el partit d'ahir entre el Sans i l'Europa, la victòria correspongué tal volta al millor conjunt, però no al que sobre el terreny va actuar en millor forma.

Si el futbol hagués de recompensar-se no pels gols, sinó per l'encert, pel domini, per l'entusiasme dels equipiers, és indubtable que haurien estat els llorers per als nois de Sans.

Observàrem en els rengles europeistes un desequilibri tan manifest, les sèves individualitats jugaren tan fora del seu to normal, que hom pregunta si és que encara són les "sobres" de la seva anterior derrota, la que féu trontollar la serenor i l'optimisme que en mantes ocasions havia palesat l'actual campió.

Però és el cert que la seva exhibició d'ahir, poc vistosa a la primera part va esdevenir molt migrada a la segona. La seva davantera s'entengué poc i els mitjos actuàren amb total desencert. Els defenses no més que regulars, i no pot pas culpar-se el porter dels gols que li van ésser entrats.

Pel contrari, la Unió Esportiva ahir havia de guanyar, tant fou el seu domini en alguns moments, i a més, si hom té en compte les nombroses ocasions fallides en moments que el gol semblava inevitable. La Unió palesà una vegada més que tot el molt que té d'entusiasme manca en preparació dels seus individus. Hi ha elements per formar un excellent equip; però per arribar-hi cal molt d'entrenament i sobre tot estudi del joc, no refiant-se tant de la improvisació, car aquesta pot ésser de gran eficàcia en jugadors d'una més alta escola que la que, pel moment, no tenen els individus de l'equip unionista.

Ahir la seva primera victòria de Campionat se'ls escapà, i de ben prim. Massa espontaneïtat i poca malícia!

I no cregui algú que aquestes lloances puguin ésser interessades per l'afany de veure una derrota del C. D. Europa en el transcurs del Campionat.

Afortunadament, les nosstres columnes estan a cobert de tota sospita. La nostra imparcialitat en els judicis; l'haver sabut anomenar totes les coses com cal; el no haver volgut satisfer la galeria en la profusió de superlatius provincians i carrinclons; el no haver oblidat mai a través dels escrits les consideracions i el respecte que ens mereixen tots els cercles catalans, repetim que ens donen una prou suficient garantia per comentariar, sense tenir compte de les mesquineses en què es desenrotlla el nostre mon futbolístic.

L'Europa va jugar ahir malament, i en aquests darrers partits de Campionat sembla denotar un cansament que el distància enormement de les seves primeres diades. Es decandiment passatger o una efectiva desnivellació de valors? El temps ens ho dirà.

Tot això no priva de felicitar ben efusivament a la Unió pel seu partit d'ahir. Resultats desfavorables com aquest, són font d'optimisme per al simpàtic cercle de Sans.

Al grup B havia despertat molt d'interès (justificat de sobres) l'encontre Gràcia-Terrassa. Hom no dubtava pas d'una lluita aferrissada per tractar-se de dos contrincants temibles, però precisament per la igualtat de forces hom abrigava generalment la creença en un resultat favorable per als graciencs.

L'haver succeït al revés fa encara més remarcable la performança dels egarencs, els quals s'enfilen ràpids a escalar el primer lloc del seu grup: l'entrebanc sofert a Badalona no haurà servit més que per donar-los més impuls i afermar llur voluntat d'assolir el Campionat del grup B. El resultat d'ahir sembla decissiu per a ells; però el que ara cal és no gronxar-se massa en la confiança. El Terrassa ha fet ja dolorosos experiments d'aquesta mena en el transcurs de la seva actuació esportiva.

Badalona-Avenç, un altre dels partits d'emoció, no pogué acabar-se; un àrbitre bon xic esverat per la cridòria de certa part del públic, optà per suspendre el partit abans dels descans, per haver estat llançada una pedra contra ell.

No volem pas formular judicis per endavant; mes aquesta pedra tirada quan el resultat era favorable als locals, i amb ocasió que el partit també transcorria favorable per a ells, sembla força sospitosa. Els badalonins, d'un temps ençà, que tenen la sort d'esquena i fins ells ja comencen a mormolar si tanta dissort... no els serà duta de fora estant.

L'altre partit Júpiter-Atlètic de Sabadell s'ha resolt amb una feble victòria dels del Poble Nou, que decididament no semblen pas trobar enguany la forma.—B.

Llegiu a la pàgina 5
el partit de Sevilla

C. D. Europa, 4 — Unió Esportiva de Sans, 3

Les sorpreses en futbol acostumen a ésser corrents i en el transcurs del campionat moltes vegades s'ha escaigut que un resultat inesperat ha estat el factor que ha decidit el primer lloc en la puntuació. Recordem el cas Sabadell-Barcelona del campionat passat, en el qual partit, sense esperar-s'ho, perdé l'equip blau-grana el cobejat títol.

Això ve a tomb recordar-ho després de l'encontre Unió Esportiva-Europa, jugat ahir a la tarda, malgrat que aquest darrer assolís el major nombre de gols. Ben pocs foren que en anar al camp creiessin en una derrota de l'equip campió, més aviat l'enigma consistia en el nombre de gols que es farien per tots dos costats i tanmateix la segona part del partit prengué un caire ben inesperat i aquella indiferència de l'espectador que tenia el resultat per descomptat es convertí en expectació, i l'emoció féu presa dels partidaris de l'un i l'altre bàndol, i l'interès ja no decaigué fins a la jugada final.

Guanyà el partit l'Europa perquè és, indiscutiblement, millor equip, però nosaltres, que presenciàrem la lluita, adjudiquem la victòria moral a l'equip de la Unió Esportiva. L'entusiasme emprat en la palestra pels jugadors de l'onze de Sans, els quals, refets de la primera escomesa de l'Europa, saberen desbaratar-li el joc, mereix el nostre aplaudiment.

A fe que força ens plau l'elogi a l'entusiasme a tot equip que en faci gala i més ara d'un quant temps ençà, que veiem confirmar-se que en futbol l'entusiasme, que equival a l'amor propi collectiu, és el factor principal que emmena a la victòria. Veieu sinó com en l'estat actual del futbol a casa nostra, equips compostos de primeres figures i per tant lògicament invencibles, són derrotats o bé obtenen victòries migradíssimes.

En la nostra intenció hi incloem també els jugadors de l'Europa, presentant-los per mostra—ja que, com diu l'aforisme, basta un botó—el partit que estem comentant. Si ahir haguessin jugat amb l'entusiasme que han posat altres vegades contendint amb altres equips, el resultat i desenrotllament hauria estat

(Continua a la pàg. 3.)

SAMITIER

Cançó:

No hi ha com En Sami
No hi ha com En Sami
No hi ha com En Samitier
Jugui de mig ala
Jugui de mig ala
O de davanter.

* * *

Es el príncep dels blau-grana;
del futbol rei i senyor;
és l'as de la filigrana
sense cap competidor.
Es l'ídol del futbolista
pel seu joc que no té igual;
és un mestre, és un artista
que sempre està "colossal".

Cançó:

No hi ha com En Sami
No hi ha com En Sami
etc., etc.

L'humor i l'esport

LA BOXA ACTIVA I LA BOXA PASSIVA

Hem parlat a bastament de la importància de les categories dintre el noble art de la boxa (i diem només noble i només art per a no alarmar excessivament i inútilment els refractaris esportius) i la nostra intenció seria avui parlar de les dues classes més importants de boxa conegudes fins ara, si els nostres lectors, tan amables, ho fossin un cop més.

En parlar de les dues classes de boxa no intentem pas referir-nos, encara que sigui d'esquitllentes, a la boxa francesa i a la boxa anglesa, diferentes exclusivament i única en l'idioma, i fàcilment reversibles l'una de l'altra pel mitjà d'un bon diccionari. No; la divisió que un dia intentarem fer i avui hem aconseguit rebaixar, es basa en sistemes més científics; hem emprat, per fer-la, aparells perfeccionats i hem tingut present sempre i en tot moment, durant l'operació, una matrícula d'honor de lògica guanyada en uns exàmens de poble. S'inspira la nostra divisió en principis universals i en una filosofia que pot dir-se que és la més pura que hem trobat i que ens atrevim a garantir, exempta de tota substància química perjudicial a la salut.

No tractem aquí, com malèvolament podria insinuar algun esperit advers, de fer l'article de la nostra divisió. De la nostra divisió en farem l'article sense fer-lo; és a dir, n'escriurem l'article sense necessitat de fer-ne la propaganda, perquè ella sola se la fa. Proveu-la i us convencereu.

Nosaltres creiem, i és l'única manera de creure alguna cosa, que la boxa, científicament, no es pot dividir més que en activa i passiva. Alguns autors, inexperts, hi afegirien la boxa neutra atribuint-la a l'àrbitre; però, ah! nosaltres podríem explicar-los un fet. Un? Mil!

I aquí, si ens trobéssim amb la meravellosa ganga d'habitar la pell de Rudyard Kipling, afegiríem: "però això és una altra història".

Hem dit, en establir la divisió, boxa activa i boxa passiva, i ara ho repetim, però en el nostre estudi no permetrem l'entrada més que a la segona.

La boxa activa ha estat massa enlairada per diversos autors, perquè nosaltres hi arribem amb la nostra ploma. A més a més, la nostra educació pacífica ens posa indiscutiblement la passiva més al nostre abast.

Saber boxar és sens dubte un art higiènic; però és molt difícil. En canvi, saber ésser boxat, si és quelcom antihigiènic, ofereix l'avantatge indiscutible d'ésser extraordinàriament fàcil.

No per això, perquè ho diem nosaltres, es cregui que ésser boxat és tan extraordinàriament fàcil com sembla, almenys ésser boxat per algú de consideració, un campió mundial, per exemple. No. En aquest cas es necessita també saber boxar. Coneixem un esportman que en voler ésser boxat per Carpentier (quan Carpentier era algú), no aconseguí més que ésser escupit; i això, ferint la seva susceptibilitat i el seu temperament artrític, li ocasionà un molest reuma—fugiu sempre de les humitats—que el féu reflexionar seriosament—si us produeix aquest efecte no en fugiu—sobre la inanitat dels esforços passius.

El principal dels trucs de la boxa passiva és el knock-out, millor dit, l'ésser knock-out, que, si s'aplica a temps i en llocs convenients (i convinguts), pot produir un bon rendiment. Cal, però, saber-ne bé la ciència i no precipitar-lo; un ésser knock-out en el primer i en el segon round, i fins en el tercer, pot provocar la pluja de diversos objectes, la destinació natural dels quals era ésser oblidats en els tramvies.

El boxador passiu procurarà, doncs, ésser-ho el més temps possible i podria donar-se el cas, com s'ha vist moltes vegades, que esgotés el seu adversari a força d'indiferència. De totes maneres, i encara que obtingui per aquest procediment la més esclatant de les victòries, no oblidi de contribuir amb el seu modest òbol al sostenimment dels laboratoris, on amb tantes de penes i treballs es procedeix a la fabricació de l'àrnica.

Un altre dels avantatges de la boxa passiva és l'eliminació dels dentistes, per americans que siguin. I sobre tot, una bona sessió de l'esport objecte d'aquest tractat, és una recepta de tocador meravellosa per despistar el més fisonomista dels sastres.

Angel Ferran

DEL PARTIT PROBABLES - POSSIBLES

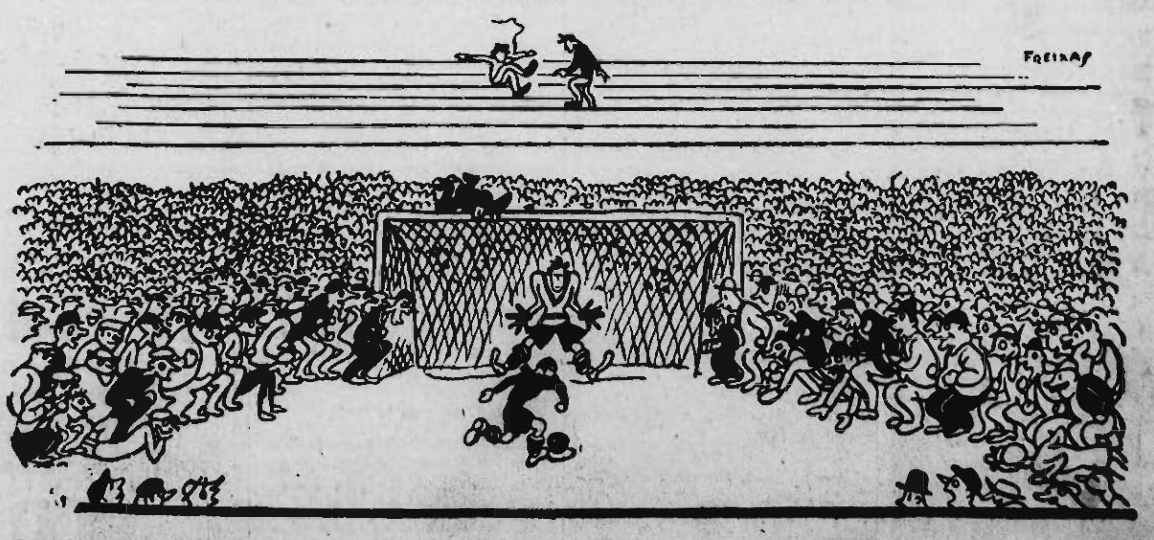

—I DONCS, QUE NO BAIXA PER VEURE EL PENAL?
—CAI, HOME. JO SOC DE SABADELL.

SOLAMENT L'AUTOMÓBIL OVERLAND competeix amb avantatge en QUALITAT I PREUS als seus similars
Agent per a Catalunya, Aragó i Balears: PERE CISA ALSINA CLARIS, 98 - BARCELONA

RUGBY

LA TERCERA JORNADA DEL CAMPIONAT

EL SAMBOIA GUANYA L'HELLENIC PER 14 PUNTS A 0 -:- L'ESPANYOL EMPATA AMB L'ATLETIC A 3 PUNTS

Amb aquests resultats fineix la primera part de la primera volta, que es reprendrà el pròxim dia 6 de gener, ja que la F. C. R., amb molt bon acord, deixa lliures les festes de Nadal i Cap-d'any.

Dels resultats fins ara obtinguts ja pot deduir-se que el guanyador de la primera volta serà el Sant Boi, encara que no hagi jugat amb el Sant Andreu, puix al batre ahir a l'Hellènic per 14 a 0 (el Sant Andreu ho féu per 6 a 0) es classifica sobrerament. Els altres cercles creiem que no li oposaran una forta resistència, puix el darrer contrincant, l'Espanyol, amb el partit mancat de tècnica que jugà contra l'Atlètic, ens defraudà les esperances que teníem posades en ell; però no fem pronòstics i passem a ressenyar els dos partits esmentats.

EL PARTIT A SANT BOI

A les ordres del senyor Bosch, que actua d'àrbitre, tingué lloc el partit Sant Boi contra Hellènic, al camp del primer.

Els equips eren:

U. E. Samboiana (jersei blau): Arbós, Costa, Roig, Vilar, Valls, Reynard, Petit, Bisbal, Ferrés, Ros, Puigdengolas, Sabaté, Artigas, Paloma i Valls (B.).

Club Hellènic (jersei marró): Mas, Pascual, Parando, Tort, Royo, Roura, Rafel, Vilches, Buxeda, Vilallonga, Omedes, Huc, Lloret, Sevillano i Miquel.

Aquest partit sols podia entreveure's la defensa dels marrons, i ho assoliren en el primer temps, puix tot i estar dominats els blaus sols assoliren marcar un assaig, obra d'En Valls, aprofitant una bona passada d'En Vilar; a la segona part el domini s'accentuà i en ella els samboians marcaren 11 punts, 5 En Reynard (1 assaig, transformat per ell mateix), 3 En Vilar i 3 En Ros.

No sabem explicar-nos la manca dels titulars Cuadrillero, Ferrer, Vilar, Carmona i Duffi en l'equip de l'Hellènic, puix fins ara havia estat un dels equips que sempre es presentava complet i ahir va jugar amb 5 suplents; de no haver estat així, els campions no els haurien vençut amb un score tan crescut.

El Sant Boi jugà bé; els de l'Hellènic feren el que van poder, puix els davanters feien de mitjos i tres quarts, i els suplents de davanters i, naturalment, no hi havia la cohesió necessària a tot equip, i solament pogueren aguantar les escomeses dels blaus a la primera part, i a la segona ja es trobaven esgotats.

L'àrbitre, amb molta voluntat.

A L'HIPODROM

A un quart de quatre l'àrbitre, senyor Aleu, fa arrenglerar al terreny de l'Hipòdrom els equips de l'Atlètic i l'Espanyol, que ho fan de la següent manera:

C. N. Atlètic, jersei negre: Sala, Gil, Amell, Rossini, Huerta, Arzuaga, Richi, Fuster, Albalate, Soler, Davalillo, Pujol, Julian, Filella i Esteve.

C. D. Espanyol, jersei blanc i blau: Codina I, Poblador, Ferrer, Solanas, Guillermo, Baides, Codina II, Rivali, Senchs, Ubach II, Borge, Ubach I, Gisbert, Gummi i Bug.

Aquest partit es juga amb sobrada fúria, el que fa que les jugades se segueixin unes a les altres sense ordre, no collocant-se mai bé els jugadors. La fogositat treu bellesa al joc i necega jugadors i públic, fent que el partit, de poc, no acabi com el "rosari de l'aurora".

A la primera part el domini és alternat, veient-se només jugades individuals, una de les quals és aprofitada per En Baides, que marca l'únic assaig per al seu equip, fallant la transformació En Gisbert. Poc abans d'acabar-la l'Arzuaga arrenca en "dribling", passant-se el defensa i marcant l'assaig de l'empat, no transforma l'Esteve.

De les melées val més no parlar-ne, puix la pilota hi entrava però no en sortia, en les touches dominà l'Atlètic, gràcies al treball portat a cap per l'Albalate.

Durant la segona part el joc es fa més tancat encara, no essent molt difícil veure dintre un metre de terreny els 30 jugadors, l'àrbitre i la pilota: el domini és lleugerament de l'Atlètic, perdent una ocasió de marcar, per no seguir els davanters, puix l'Arzuaga, després d'un bell esprint, donà un cop a seguir, que no aprofita, per no seguir-lo els seus. Llàstima de jugada! va ésser la més científica.

A les melées, com abans, sense sortir, tothom jugant amb els peus, fins el mitjos anomenats d'obertura. Acaba aquest partit amb domini pels de l'Espanyol, produint-se un bat-i-bull i presentant protestes els dos capitans.

Correren tots, jugaren molt pocs i fins l'àrbitre hi va perdre diners.

	FS	PG	PP	PE	P	G	A
Sant Boi,	2	2	0	0	6	8-9	3
C. N. Barcelona,	1	0	1	0	1	3	5
Sant Andreu,	1	1	0	0	3	6	0
C. N. Atlètic,	1	0	0	1	2	3	3
C. D. Espanyol,	2	1	0	1	5	12	3
C. Hellènic,	2	0	2	0	2	0	20
Cadci,	1	0	1	0	1	0	9

NATACIÓ

Els Campionats de Catalunya de 1924 :-: Les proves de Nadal :-: Els entrenaments del C. N. B.

Es ja un acord ferm de la Federació Catalana de Natació Amateur que els Campionats de l'any que ve se celebrin a la piscina del Camp d'Esports de la Joventud Republicana de Lleyda.

Amb molt de gust veiem confirmada aquesta nova, que ja anunciàrem, perquè ella indica clarament el retorn a l'activitat de la Secció de Natació de l'entitat Meydatana, que enguany no ha participat en cap prova ni concurs.

Només deu dies ens separen de la celebració de la prova que hem convingut en anomenar Campionat d'Hivern, puix enguany se celebrarà al matí de la diada de Nadal.

El programa comprendrà una cursa social de 50 metres per a neòfits, una cursa de 60 metres per a debutants, i finalment els clàssics 200 metres per a totes categories.

De les notícies que posseïm pot fàcilment deduir-se que la lluita en la cursa de 200 metres es veurà reduïda a un duel entre En Torok, del C. N. B., i En Domingo, del C. N. A., que són els únics que, segons sembla, s'han preparat seriosament per a aquesta cursa, si bé podria succeir que algun "out-sider" els posés tots dos d'acord, batent-los.

Dos foren els participants a l'última de les proves preparatòries per a la "Copa Nadal". La cursa va ésser de 200 metres, efectuant-se al port i en línia recta. Va arribar primer Esteve Torok, 3' 22", i segons J. Brtos, 3' 40".

MOTORISME

La VIIIª Prova de regularitat per a Equips del Moto Club de Catalunya

LA SORTIDA

A l'hora anunciada arrencaren del Moto Club els equips inscrits per a aquesta prova, no havent-nos de doldre de cap deserció. De minut en minut han pres la sortida tots els inscrits de totes dues categories. Aquests eren:

A 35 quilòmetres per hora

Equip blau

1.—F. Piferrer, moto Motosacoche.
2.—R. Escaler, moto Harley-Davidson.
3.—V. Carrión, sidecar Harley-Davidson.
4.—C. Alegre, ciclecar Citroen.

Equip blanc-negre

11.—T. Brevo, moto Douglas.
12.—J. M. Cardelús, moto Motosacoche.
13.—P. Aixelà, sidecar Triumph.
14.—E. Cardelús, ciclecar Lory.

Equip blanc-blau

21.—N. Massó, moto Alpha.
22.—De Traqué, moto Indian.
23.—De Gagé, sidecar Harley-Davidson.
24.—De Gonílé, ciclecar Amilcar.

Equip blanc

31.—L. Soler, moto Douglas.
32.—A. Alà, sidecar Triumph.
33.—E. Antonietti, sidecar Indian.
34.—A. Gaston, ciclecar D. F. P.

Equip vermell

41.—A. Marzal, moto Vindec.
42.—J. Monell, sidecar Indian.
43.—A. Brugarolas, ciclecar Mathis.
44.—A. M. P., ciclecar Salmson.

A 40 quilòmetres per hora

Equip groc

51.—J. Forcada, moto Triumph.
52.—A. Renom, sidecar Harley-Davidson.
53.—F. Torres, sidecar Harley-Davidson.
54.—A. Diaz, ciclecar Sénéchal.

Equip verd

61.—M. Texidor, moto Harley-Davidson.
62.—M. Bigorra, sidecar Harley-Davidson.
63.—A. Sedó, sidecar Harley-Davidson.
64.—P. Estalella, ciclecar Salmson.

Equip blau-groc

71.—J. Fuster, moto Metro Tyler.
72.—P. Camats, sidecar Harley-Davidson.
73.—J. Soler, ciclecar Amilcar.
74.—V. Prats, ciclecar Amilcar.

Equip negre

81.—R. Revetllat, moto Reading Standard.
82.—J. Pérez, moto Indian.
83.—Ll. Vila, sidecar Harley-Davidson.
84.—J. Giménez, ciclecar Salmson.

Equip blanc-vermell

91.—J. Vidal, moto Indian.
92.—I. Macaya, moto Indian.
93.—P. Pi, sidecar Indian.
94.—P. Mateu, ciclecar Salmson.

L'equip blanc-blau ha sortit amb notable retard i també un dels components de l'equip blau-groc, En V. Prat.

L'etapa del matí

Ja a l'Avinguda de la República Argetina s'han començat de distanciar els uns dels altres, i en la carretera de La Rabassada alguns equips han començat de perdre components. L'equip blau-groc s'ha vist mancat d'En Prat, el qual ha d'abandonar la cursa, per avaria al càrter, que li féu perdre tot l'oli pel camí. Brugarolas, de l'equip vermell, abandona també la cursa prop de Sant Cugat. M. Bigorra es veu igualment obligat a abandonar, per avaries al sidecar. I ja són tres els equips incomplets, però la resta de llurs components segueix valentment la cursa, tot i saber que no s'han de classificar.

Un equip, el paper del qual era esperat amb interès, per tractar-se de debutants, era el negre, però dues avaries del sidecar Harley pilotat per Vila l'han perjudicat en la classificació.

L'equip blau-blanc ha vist dos dels seus integrants deturats prop de Sabadell: la Indian de De Traqué i el sidecar Harley de De Gagé han de canviar els neumàtics.

Durant el començament de la cursa l'equip groc conservava una perfecta regularitat, que feia concebre belles esperances, més tenint en compte que alguns dels seus components són dels millors puntuats en la classificació per al campionat del M. C. C., però prop de Sant Feliu de Codines Díaz, per no atropellar un gos, és llançat a la cuneta, avariant el cotxe.

Aixelà i Cardelús, de l'equip blanc-negre, pateixen les conseqüències de les pannes de neumàtics, que els obliguen a deturar-se sovint.

J. Soler, de l'equip blau-groc, s'ha despistat, dirigint-se a Calders. A. Alà s'ha trobat a Vich en sortir de Centelles en lloc de trobar-se a Seva, amb tot i la vintena de quilòmetres que això suposa; el seu equip és dels millors classificats.

No es pot pas dir que la cursa fos sense incidents desagradosos per als corredors, tots els equips han estat perjudicats per alguna o altra causa. Demés, durant aquesta etapa matinal el fred s'ha fet sentir, sobretot en la darrera part del trajecte, on s'ha afegit una espessa boira, que entre Centelles i Viladrau no permetia veure-hi a certa distància. L'estat del paviment en aquesta etapa, glaçat llargs trossos, ha estat també una de les dificultats que més s'han fet sentir.

L'etapa de la tarda

A les 13 i 30 minuts ha sortit d'Arbúcies el primer equip, i darrera d'ell, cada minut, han pres la sortida els altres.

A poca distància del poble, el sidecar d'En Pere Pi, de l'equip blanc-vermell, el millor classificat fins ara, ha volcat en un viratge, sense conseqüències greus per als ocupants. Malgrat les lesions, per sort no importants, han reparat la màquina, les avaries de la qual eren bastant importants, conseguint arribar al final de la cursa, encara que amb notable perjudici en la seva puntuació.

Malgrat una pana de neumàtic de la moto d'En Claveria i de l'avaria del sidecar d'En Renom, de l'equip blanc-negre el primer i del groc el segon, no hi ha hagut incidents remarcables en aquesta segona etapa, molt més fàcil i menys accidentada de la cursa.

Classificació

1.—Equip blanc (categoria 35 quilòmetres per hora).
2.—Idem blanc (categoria 35 quilòmetres per hora).
3.—Idem blanc-vermell (categoria 40 quilòmetres per hora).
4.—Idem blanc-negre (categoria 35 quilòmetres per hora).
5.—Idem negre (categoria 40 quilòmetres per hora).
6.—Idem blanc-blau (categoria 35 quilòmetres per hora).

Aquesta és la classificació general, manquen encara els resultats parcials de les diferents parts de les etapes l'establiment dels quals és feina bastant complicada i que no pot enllestir-se el mateix dia. Quan els comissaris de la cursa els facin coneixer n'assabentarem els lectors.

Alguns comentaris

Una prova de la mena de la d'avui no és tan senzilla com sembla. La cursa ha estat establerta sobre un circuit amb alguns trossos difícils, principalment en l'etapa del matí, en general sobre pitjors carreteres que la de la tarda, i amb alguns trossos en què una velocitat mitja de 35 (per a les motos) o una de 40 quilòmetres per a tota mena de vehicles és un xic difícil de sostenir. L'esforç, doncs, dels que hi han pres part és molt de tenir en compte, i especialment el de l'equip negre, compost per debutants, els quals han donat proves, a pesar que la sort no els ha afavorit, de posseir excellents condicions.

També és remarcable la cursa d'En Nilus Massó, tenint en compte que abans de prendre la sortida al matí la seva moto ha perdut els estreps, la qual cosa li ha fet incòmoda i difícil la cursa; la seva singular coratgia ha reeixit, i secundat pels seus companys d'equip, ha fet que aquest pogués classificar-se, encara que en darrer lloc. I això és interessant de remarcar, ja que la moto Alfa, que conduïa, és de fabricació barcelonina.

En Vicens Prat, de l'equip blau-groc, com ja hem dit, ha hagut d'abandonar molt aviat la cursa. Aquesta pèrdua i l'equivocació de camí d'En Soler, de l'esmentat equip han estat força sensibles, ja que era un dels equips disposats a fer més bona cursa, almenys a córrer molt.

En l'equip blau, classificat primer, figura Carrión, que amb aquesta prova ha assolit la mateixa puntuació que Macaya, essent doncs ells dos els que probablement hauran de disputar-se el campionat general del Moto Club de Catalunya. Del mateix equip, Piferrer i Escaler han fet molt bona cursa, segurament millor que les anteriors en què havien participat.

No podem regatejar elogis a cap dels participants; tots ells han posat de llur cantó el seu esforç per al millor reeiximent de la cursa. L'entitat organitzadora ha treballat també activament i eficientment perquè aquesta prova, consuetudinària ja entre nosaltres, no desmereixés de les dels altres anys.

En resum, la VIII prova per equips del Moto Club és una nova gesta a afegir a l'actuació d'aquesta entitat per al desenrotllament de l'esport del motor. Allò que més amunt lamentàvem són incidències que en res no alteren la vàlua i l'interès de la prova.

MOTOCICLETES
: READING :
STANDARD
Pròxima inauguració de l'exposició i venda al carrer de
CLARIS, 75

COMERCIANTS
feu honor a la vostra casa emprant
Camionetes de repartiment

Dodge Brothers
Exposició i Venda:
Diputació, 45 - T. 833 A

TENNIS

El Concurs del Barcelona

Resultats dels partits jugats ahir:

Meier guanya a Chassaigne, per 5-7, 0-6, 6-4, 9-7, 7-5.
Salat a Rodon, per W. O.
Salat a Torras, per W. O.
Andreu a Salat, per 6-2, 6-1, 6-0.
Tarruella a Setmenat, per 6-1, 6-1, 6-0.
Sindreu a Olano, per 7-5, 6-4, 1-6, 6-0.
Morales a Teixidor, per 6-1, 6-1, 6-1.
Tarruella a Meier, per 6-1, 6-1, 8-6.

EL POMPEIA

Ahir va acabar el torneig handicap individual d'homes, els resultats finals del qual anotem a continuació:

FUTBOLISTES, ATLETES
després dels vostres exercicis o en casos de rampes, dislocacions, magolaments, etc., useu
EMBROCACIÓ SPORT
Dr. Masó Arumí
Flascons a 3 i 5 ptes.
Farmàcia doctor Masó Arumí, Rbla. de Canaletes, número 1; Bonsucces, núm. 2

CLASSE B:

P. Marés guanya a E. de Blonay, per 6-1, 3-6, 6-4.

CLASSE C:

L. Alsina guanya a E. Cochet, per 6-1, 6-3.

El partit final del torneig de parelles mixtes va ésser aiornat.

EL CONCURS SOCIAL DEL CENTRE DE DEPENDENTS

Van jugar-se tots els partits anunciats, amb els següents resultats:

Campionats:

Boter guanya a Prat, per 6-3, 6-4.
Senyoreta Castanyer a senyoreta Torrabadella, per 4-6, 6-2, 6-3.
Durall-Durall a Bover-Feixa, per 6-1, 6-4.
Fita-Lloveras a Durall-Durall per 46, 6-3, 6-4.

Handicaps:

Albion guanya a Meier.
Boter a Fàbreges, J.
Albion a Ramoneda.
Fàbregues E. a Albion.
Marquillas a Prat.
Marquillas a Boter.
Fàbregues E. a Marquillas.
Boter-Meier a Fàbregues germans.
Albion-Freixa a Prat-Montesó.
Durall-Durall a Casanellas-Pla.

EL TORNEIG DE NADAL DEL SALUT S. C.

Són ja en bon nombre les parelles inscrites per a aquest torneig, el termini d'inscripció del qual fineix el propvinent dijous, dia 20, a les vuit del vespre.

Els partits tindran lloc els dies 22 al 26 del corrent mes, jugant-se amb preferència els matins, i es repartiran els premis en acabar-se els partits del dia 26.

Reparació de Neumàtics i Cambres
VULCANITZACIO
Comerç, 26 - BARCELONA
Especialitat en el Neu-Cord-Cablé

Aquest torneig és de parelles mixtes amb avantatges.

ELS CAMPIONATS D'ESPANYA I EL CONCURS DEL TURÓ

El vinent dimecres, a les set del vespre, fineix el plaç per a l'admissió d'inscripcions per als dos concursos esmentats, les inscripcions dels quals deuen adreçar-se a la plaça del Teatre, número 1, principal, despatx.

Per als dos concursos han ofert valuoses copes, entre altres, els Clubs Turó i Barcelona.

Es disputaran també les copes esmentades Penya Rin, Nadal i Turó.

Els campionats d'Espanya consten de dues proves d'homes: individual i doble.

El programa del concurs del Turó—també interclub—comprèn tres campionats, un criterium i cinc proves amb avantatges.

Ha estat nomenat jutge àrbitre N'Alexandre Pons, i actuaran d'adjunts En Joan Andreu i En Carles Ducasse.

El Comitè organitzador dels dos Concursos està treballant amb gran activitat per tal d'assolir l'èxit més complet.

REM

LA CRISI DE LA SENSIBILITAT

LES ELIMINATORIES PER A LA COPA NADAL AL CLUB MARITIM I AL CLUB DE MAR

El nostre rem està passant una greu malura; no és certament que el nostre rem estigui passant una crisi, ja que com mai compta amb un gros nucli de cultivadors, però en el si de la seva organització pateix, no una, sinó diverses crisis; una de valors esportives, conseqüència justa de la d'organització, filla aquesta de la de voluntat, agreujat tot per una deplorable crisi de sensibilitat en tots els prohoms de clubs i federacions.

Els que entre els records més grats de la nostra vida hi tenim els moments viscuts en el cultiu del rem sobre les aigües del port barceloní. Els que esperàrem—i esperem encara—amb un plaer inexplicable cada nova manifestació del nostre esport amb la confiança de veure'l avançar un pas més fins a obtenir un estat de plenitud semblant al que han aconseguit altres esports a Catalunya, amb tot i tenir un caràcter molt més exòtic, fa un quant temps — tanmateix ja massa llarg — que estem amb veritable inquietud en veure com es deixa perdre l'entusiasme de la joventut, que podria ésser una valor inestimable per a les més àrdides empreses.

Les causes de tots aquests mals són massa perquè pretenguem enumerar-les ara, però parlarem d'aquest agreujament de la insensibilitat en les altes esferes del nostre rem. Aquesta malura començà a deixar-se sentir tot seguit de la nostra primera participació als Campionats d'Europa, i aquells que amb un esforç titànic aconseguiren del Congrés d'Amsterdam l'altíssima honor d'uns campionats europeus per organitzar a Barcelona, encara no havien tornat a Catalunya que ja eren bescantats cruelment i injustificada per elements que tenien el deure de continuar l'obra que s'iniciava per al nostre rem, rebent amb aquesta manca de consideració la primera prova de forta crisi d'insensibilitat que s'iniciava, i davant les desercions, les enveges i la baixa política, els campionats d'Europa haurien fracassat d'una manera vergonyosa, a no ésser per la tasca individual d'aquells mateixos benemèrits elements que iniciaren l'internacionalisme en el rem català.

Malgrat tot, l'organització dels Campionats d'Europa reeixí de faisó brillant, i allavors tothom volia ésser-hi en l'èxit, i aquells mateixos que pocs dies abans deien que no creien en la realització dels campionats, arribaren a les més grans gosadies per tal d'ésser confosos entre els mereixedors de majors honors. Aquella lluita injustificada que fou entaulada en els iniciadors dels campionats, aquella tasca enorme que després hagueren de realitzar per salvar el nom de Catalunya als ulls d'Europa, esgotà els entusiasmes de molts elements devots del nostre esport, i encara els gallarets de la festa bategaven sobre el moll de Barcelona, que aquells elements, amb la gran satisfacció d'un deure, acomplert abastament, però amb l'amargor d'un punyent desengany, feien l'íntim propòsit de deixar el camí lliure a aquells que havia entronitzat la insídia.

I are estem al punt culminant de la direcció d'aquests elements; en els nostres clubs la desorganització sembla ésser la norma de Govern; tècnicament hom diria que s'ha perdut la carta de navegar; els federatius, amb un incomprensible interès, es mantenen en els càrrecs, i ni esma tenen per contestar els atacs que públicament els han dirigit estimats collegues; hem arribat a creure que no s'han cursat les dimissions per no haver d'escriure-les, i la insensibilitat s'ha ensenyorit de tots, i així es mantenen llorers decrèpits, suren pseudotècnics i campen mitjanies, passen dies i més dies, escorrent-se campionats nacionals i internacionals, i nosaltres enyorem aquells jorns dels Rico, els Germà, els Camps, els Ranzini, els Bonet, i aquelles dates memorables dels primers campionats de Catalunya en què tot podia ésser-nos perdonat perquè encara no havíem obert la finestra als confins europeus, i ningú podia tirar-nos en cara aquesta aclaparadora insensibilitat d'avui que impera en tots els ordres.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA MILITAR

Remers catalans!, encara hi sou a temps, penseu que no representeu res davant del concert mundial del rem, i la culpa no és pas tota vostra; despertеu els vostres directors d'aquest son que us portaria a la mort; foragiteu aquells que ocupen els sitials directius per defensar una categoria de remer que no saben — ni podran mai—defensar davant els remers de menys vàlua d'uns campionats d'Europa; torneunos a tots la confiança que anem perdent entre la boira del port i el so, avui tètric, de les vostres inútils estropades.

R. S. O.

LA "COPA NADAL"

Ahir matí tingueren lloc, organitzades pel dos clubs barcelonins, les eliminatòries per a iols a quatre per a classificar els equips que han de presentar en les regates "Copa Nadal" que es correran el pròxim diumenge.

El Marítim féu córrer dos equips solament, i havent de participar tots dos a les finals l'objecte de l'eliminatòria, queda reduït a guanyar el dret a escollir el bot. El trajecte era de dos mil metres, amb un viratge, però poguérem comprovar que aquesta distància no era pas exacta, faltant-hi algunes dotzenes de metres per ésser l'oficial. La classificació fou: Primer: Ortiz-Prada, Otin-Millet, timoner Viladot, amb 9' 47" 2/5.

Segon: Boada-Berenguer-Gil-Toullet, timoner Navarro, amb 10' 15".

La regata es féu al cronògraf.

Al Club de Mar foren sis els equips que es disputaren la representació per les mateixes regates; la prova es féu, també, al cronògraf i s'obtingueren els següents resultats: Primer: Roig - Grau - Giner - Amat, timoner, Bonet, amb 10' 40"

Segon: Forns - Mateu - Tarrades - Selades; timoner, Sue, amb 10' 45".

Tercer: Esbert - Banús - Guri - Hernàndez; timoner R. Hernàndez, amb 10' 45" 2/5.

Quart: Moleras - Postils-Matins - Mananta; timoner, R. Hernàndez, amb 10' 45" 3/4.

Cinquè: Borell - Ballesti-Miquel - Romero; timoner, R. Hernàndez, amb 10' 52" 2/5.

Sisè: Baró - Tarrats - Badies - Presas; timoner, Cabaner, amb 11' 16". Queden classificats per les regates de diumenge els dos primers equips que correran amb els iols "Salou" i "Rafel Casanova" respectivament.

Després es correguè una regata amb el canot "Finet" amb l'objecte de disputar els participants la possessió dels skifs "Sol" i "Ferm", i guanyar la categoria de bogadors de skifs.

Foren sis els inscrits i la classificació la següent:

1. Pens, amb 6' 8".
2. Marín, amb 6' 8" 2-5.
3. Armengol, amb 6' 40".
4. Larrosa, amb 6' 46".
4. Porter, amb 7' 15".

Els dos primers queden classificats pels dos skifs esmentats i el tercer i quart guanyen la categoria.

SPORTSMEN
Invitem a comparar, 25 per cent tenim rebaixats els preus. Sense exigir cap quantitat
Jerseis futbol, 2'25, 3'95, 4'95 pessetes, tots colors.
Mitges jugador, 1'65, 1'85, 2'35 id.
Pantalons jugador, 1'75, 2'25, 2'95, 3'25, id.
Cambres angleses, 1'95, 2'30 i 2'95.
Defenses, 0'55, 0'75, 0'95, 1'45 i 2'95.
Turmelleres angleses, 6'95
Genolleres porter, 8'95 i 9'45.
Genolleres angleses, 6'95.
Baló de reglament, 7'95, 9'25, 10,95, 12'95.
Guants porter, 7'95, 12,45, 17'95.
Calçat futbol, de totes les mides, a 10'95, i extra a 14'95.
Vendes a l'engròs i al detall
CASA LAYRET
BOQUERIA, 29
Fabricació especial per a nous Clubs: Jerseis, pantalons i mitges futbol, etcètera, en tots els dibuixos i colors que es poden desitjar. Sense augment de preus

F. C. BARCELONA
GRAN QUINZENA DE FUTBOL CONTINENTAL
22 i 23 de desembre
F. C. VASAS, de Budapest
25 i 26 de desembre
F. C. SPARTA, de Praga
30 de desembre i 1 de gener
S. C. SLAVIA, de Praga
5 i 6 de gener
M. T. K., de Budapest
L'acontecimento futbolístic més gran de la temporada

SANS - EUROPA

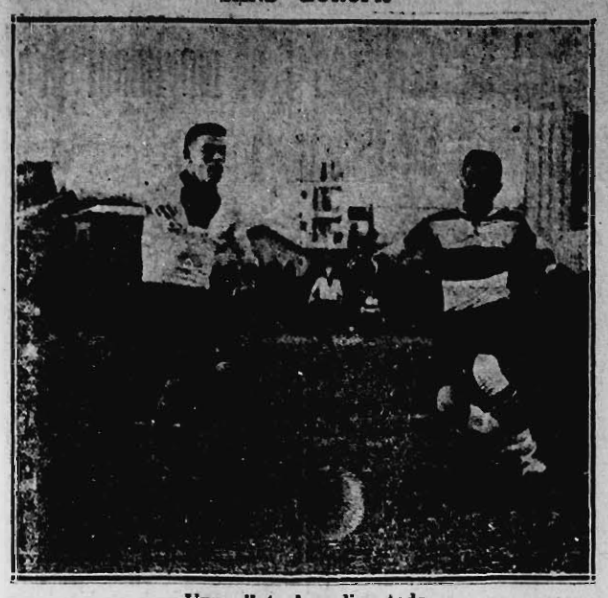

Una pilota ben disputada

tot un altre i la victòria se l'haurien adjudicada moralment i materialment; la satisfacció podria ésser completa.

Per això nosaltres som tan severs a exigir entusiasme als equipiers, però que sigui entusiasme per amor al Club, no pas per rivalitat amb l'adversari.

De bon començament en el partit d'ahir la superioritat de l'Europa sobre la Unió fou ben manifesta i amb molta facilitat l'equip graciene féu llargues estades al terreny de l'onze propietari del camp, el qual actuava amb ben poca homogeneïtat, ño que feia preveure que no podria pas desempellegar-se de l'allau europeista, que amb tanta empenta l'atacava i que als deu minuts de joc havia marcat els dos primers gols. Començà, però, Pedret a actuar d'una manera segura, salvant amb bell estil l'escomesa d'Olivella, Cros i Julià. Feren els defenses alguna jugada afortunada i aixi s'encomanà un xic més de seguretat a totes les línies i s'operà la reacció poc abans de finir el primer temps i sortiren al camp despres del descans disposats a jugar bé i aconseguiren imposar-se.

La segona part fou la més interessant, veient-s'hi per totes dues parts jugades de combinació que mancaren al primer temps, del qual, en general, pot dir-se que no passà d'ésser un piloteig eficaç, degut solament a jugades individuals.

EL PARTIT

Tocà sortir a l'equip de la Unió, el qual inicià dos atacs, el primer dels quals acabà en off-side. Una passada de Pellicer a Julià, recollí Olivella, anant a kick. Atacà novament l'Europa, enviant Cros la bala a fora.

EL PRIMER GOL I EL SEGON

Feia set minuts que es jugava quan Julià passà a Cros i aquest a Olivella, el qual, molt valent, marcà el primer gol de la tarda.

Fou tirat el primer còrner contra el Sans, sense conseqüències, i als quatre minuts del primer gol fou el mateix Olivella que amb el cap obtingué el segon, aprofitant una bona centrada de Pellicer.

Continuava el domini europeu i una passada d'Alcàzar a Olivella fou aprofitada per un xut que parà Pedret. Tirà Badal un free-kick, que salvà Jaumandreu. Fou Badal mateix el que tallà, oportú, amb unes mans a prova, una perillosa arrencada de l'Europa.

EL TERCER GOL

En una petita reacció del Sans, Jaumandreu, que havia blocat una pilota, volent salvar l'escomesa de Feliu i Soligó, deixà anar la pilota amb poc encert, co que aprofità Touijuan per fer el primer gol per als seus.

Perelló salvà un bon atac de l'Europa. Feliu hagué de retirar-se lesionat. Còrner contra el Sans, que tragué Pedret. Un xut flnix de Cros el parà amb facilitat el porter. Atac de l'Europa, l'únic bonic d'aquesta part, i acabà xutant Olivella massa alt. Parà Pedret un bonic cop de cap de Julià, però aquest no quedà content i entrà sense cap necessitat al porter, ja que per veure's ben aviat tingué ocasió per a un bon xut: que el porter desvià a còrner, el qual, un cop tirat, Cros, de tan bé que volia fer-ho, es xutà a les mans.

EL QUART GOL

De nou, ja curat, torna Feliu a la palestra i el Sans reacciona visiblement, però incorregué en còrner, el qual tirà Pellicer, anant la pilota de dret dintre la xarxa rascant les mans del porter perquè fos valedora la jugada.

En un altre còrner Pedret fou més afortunat a aclarir, i els seus companys d'equip, duts per l'alegria, arrencaren vers la porta contrària, malmetent l'ocasió amb un xut alt de Martínez. Tampoc s'aprofità un còrner contra l'Europa. Pellicer, en off-side, piflà un xut ben perillós. Un xic més de piloteig i vingué el descans.

LA SEGONA PART

La sortida de l'Europa la recollí la Unió per un atac que acabà en off-side i mostrant les ganes de jugar amb què havien sortit al camp els de Sans. Tonijuan passà a Feliu, el qual, amb un bon cap, tirà la pilota a kick quan semblava que anava dintre. Oliveres, rematant un còrner perdé ocasió, per haver xutat massa alt.

EL CINQUÈ GOL

Un nou còrner fou fatal per a l'Europa. El tirà molt bé Martínez, i Feliu l'introduí, amb el cap, a la xarxa. Un faut que tirà Soligó davant la porta anà massa alt. Anotàrem una bona jugada de Pedret, lliurant-se de tres davanters. Atac dels Sans i una valenta entrada d'Oliveres obligà a Serra a desviar a còrner, el qual no tingué conseqüències. Una arrencada europeista la malmeté Olivella tocant la pilota amb les mans. Passà Alcàzar i Cros i engegà un bon xut, que molt valent salvà Pedret.

El joc es parà breus moments, per retornar d'Artuzus, caigut de resultes d'una topada amb Badal. Reprès la lluita, Alcàzar féu una mala entrada a Badal i aquest s'hi tornà, per la qual cosa l'àrbitre els amonestà a tots dos.

EL GOL QUE FEU SIS

Un faut, gairebé free-kick, contra el Sans. El tirà Pelaó, precipitant-se. El jutge li féu repetir la jugada, i passant a Alcàzar, aquest centrà i Julià, amb facilitat, n'apuntava un més a la temporada.

EL DARRER GOL

Bea avíat Feliu, donant proves del gran que els sabia veure que dominaven però no guanyaven, arrencà sol, passant-se un defensa, i d'un xut fortíssim marcà el gol millor de la tarda.

Una febra immensa féu presa dels expectadors, perquè el match s'ho merecia, i les jugades prengueren el màxim interès. Una bona centrada d'Alcàzar no l'aprofità Cros, per haver esguerrat el xut.

UN PENALTY

Un xut del davanter centre reboté a les mans de Mascarell, i l'àrbitre concedí el càstig màxim: el tirà Pelaó i Pedret salvà admirablement, desviant a còrner, que tirat no tingué conseqüències. Martínez i Tonijuan canviaren de lloc, i un seguit de bonques jugades se succeïren. Un nou còrner contra la Unió no tingué conseqüències. Dos atacs dels Sans, acabant el primer amb un xut d'Oliveres, que parà Jaumandreu, i el segon amb off-side dubtós. Faut contra l'Europa, que tirà Perelló, rematant Martínez a kick.

Uns quants minuts més de joc del reglamentari, per recompensar els quatre que es descomptà l'àrbitre al primer temps i finí l'encontre.

ELS JUGADORS I L'ARBITRE

Pel Sans: Pedret, Perelló, Balasch, Mascarell, Badal, Calvet, Martínez, Tonijuan, Feliu, Soligó i Oliveres.

Les nou hores de Sans -:- Sortida

DE FUTBOL

Continuació de la plana 1

Per l'Europa: Jaumandreu, Serra, Garrobé, Bonet, Pelaó, Artisús, Pellicer, Julià, Cros, Olivella i Alcàzar.

Jutjà el partit Torrents, ben imparcial, però no estigué encertat en apreciar alguns off-sides, però això no autoritza a què una part del públic es mostrés hostil amb ell, puix per aquest camí cada dia serà més difícil la tasca de l'arbitratge tenint, com ara passa, de témer els jutges l'agressivitat del públic sinó plauen a la majoria.

Dels jugadors de l'Europa ben poc poder lloar-ne la tasca en aquest partit; esmentem com a millors Serra a la defensa, Pelaó i Artisús als mitjos, i Pellicer i Olivella, a la davantera.

En les línies de la Unió, Pedret tingué una bona tarda, i bastant bé els defenses: Badal, el millor dels mitjos, mostrant-se incansable: Oliveres, Rinl i Feliu foren els millors de la davantera, per a la segona part tots onze contribuïren amb el seu esforç al bon resultat de la lluita.

Blanc

Terrassa, 3 :-: Gràcia, 2

La positiva vàlua dels dos equips contendents, l'ésser considerat aquest partit gairebé com a decisiu per al Campionat del grup B i el fet de celebrar-se un sol partit, i encara de no molt interès, del grup A, féu que ahir el camp del Gràcia resultés massa petit per contenir la gran gentada que hi féu cap, desitjosa i esperançada de presenciar un encontre competidíssim i emocionant; i en aquest sentit, ningú no pogué sortir-ne defraudat, puix el joc fou molt igualat, dut sempre a gran tren, i l'interès no va decaure mai, per tal com mentre durà el partit hom dubtà sovint de qui en sortiria guanyador.

EL PRIMER TEMPS

Sota les ordres del collegiat senyor Vilalta i amb un lleuger retard, els equips s'arrengleraren en la següent forma:

Gràcia F. C.:

Palau, Saura, Vidal, Plazas, Sales, Cortés, Lapena, Calatayud, Pedró, Dalmau i Orriols.

Terrassa F. C.:

Surt el Terrassa contra pendent, però aviat agafen la pilota el contraris, arribant fins al domunis d'En Marcet, affuyant-la En Massagué, al cap de poc. Pedró engega un xut als núvols.

El joc és mogudíssim, sovintejant els faults per totes dues parts, però l'àrbitre, marcant totes les faltes procura que la lluita no es converteixi en pugilat; aquesta rigorositat, que alabem, fa que sovint els jugadors protestin dels seus falls, havent tingut d'amenaçar algun amb l'expulsió perquè es calmés un poc.

El domini, encara que no gaire accentuat, és del Gràcia, en una avançada del qual el Terrassa incorre en còrner, el qual és tirat per Orriols, rematant Pedró i parant molt bé Marcet. Arrencada del Terrassa que talla Vidal, oportú, i al cap de poc un altre còrner contra el Terrassa, que també tira l'Orriols, i salva Marcet.

Free-kick contra el Gràcia, que l'Argemí tira fora: arrencada de Pedró, que és lesionat en una topada amb la defensa terrassenca.

EL PRIMER GOL

Escapada d'En Canals que, veient-se marcat, passa la pilota a Labilla; aquest la corre i gairebé des de la ratlla de kick, engega un bonic xut, que para dificultosament Palau, però cau i li entren tot seguit uns quants contraris, aconseguint el mateix Canals introduir la pilota a la xarxa, als 28 minuts de joc.

EL SEGON GOL

Centra el Gràcia i avança, però incorre en off-side i això canvia el joc i el Terrassa arriba al camp contrari; free-kick per mans de Vidal; el tira Papell i la jugada acaba a kick. A poc, un altre free-kick contra el Gràcia; el tira Santaeulàlia, recull la pilota Papell i aquest la lliura a Reciu, que d'un bonic xut obté el segon gol quan mancaven vuit minuts per acabar el primer temps.

Una bonica parada de Palau, una centrada molt bonica de Lapena, que no és aprofitada i una arrencada de Pedró; un fould de Papell, i acaba aquesta primera part, durant la qual, malgrat el resultat, ha dominat més el Gràcia que no el Terrassa.

EL SEGON TEMPS

Centra el Gràcia i avança decidit, dominant una bona estona i obligant a Marcet entrar sovint en joc. En Massagué, per la seva banda, juga d'una faiió formidable, desbaratant totes les combinacions dels vermells; el joc és cada vegada més violent i sovint s'ha de suspendre per castigar alguna falta. Còrner contra el Terrassa, que tira Orriols, sense resultat.

EL PRIMER GOL DEL GRACIA

Domina el Gràcia, que juga amb molt bon aó; Sales xuta a gol i Marcet fa una "zamarrada", que li surt molt malament i sort té de l'àrbitre que providencialment assenyala un off-side, que no havem pas vist. Continua el joc davant la porta terrassenca; aviat en Calatayud troba ocasió de llançar un xut fortíssim, ficant la pilota dins la xarxa com una exalació. Els partidaris del Gràcia s'animen. Fa disset minuts que juguen.

Atac fulminant del Terrassa, parant Palau dues o tres pilotes difícils d'una faisó esplèndida.

L'EMPAT

Arrenca novament el Gràcia i en Dalmau llença un xut fortíssim, parant Marcet amb dificultat, tirant la pilota a còrner; el tira Orriols, parant Marcet amb dificultat, tirant la lesionat; reprès el joc, Lapena fa una bonica centrada a Peiró, però li entren Massagué i Segarra, i, no podent marcar, dóna la pilota a Calatayud; aquest, amatent, sense pensar-s'hi, marca el segon gol per als seus, d'un xut ras a l'angle, que en Marcet, malgrat l'estirada, no pot deturar. Manquen deu minuts per acabar.

I... EL DESEMPAT

aplaudiments amb què els graciencs reberen l'empat, quan Vidal, en voler allunyar la pilota, falla i va a còrner, que havia d'ésser fatal per al seu equip. El tira Labilla molt bé i Papell el remata amatent amb el cap, assolint així el gol de la victòria.

Els últims cinc minuts el Gràcia ataca molt, obtenint un altre còrner, però la sort no l'afavoreix i malgrat els seus esforços no pot variar el resultat, acabant, per tant, el partit amb la victòria del Terassa per 3 gols contra 2.

S'han distingit el trio defensiu, Calatayud, Cortés i Dalmau, del Gràcia; i del Terrassa, Massagué en primer lloc; Canals, Papell i Marcet.

L'àrbitre, en general, ens agradà força: és clar que s'equivocà alguna vegada, cosa ben comprensible en un partit tan mogut com aquest; però fou just i imparcial, essent, per tant, completament fora de lloc les contínuades protestes amb què acollia els seus falls una part del públic, no pas la més nombrosa, cal dir-ho.

BREUS COMENTARIS

Com ja hem indicat, tot el partit fou dut a un tren fantàstic, sense que l'interès arribés mai a decaure; en canvi, com ja sembla de consuetud en partits d'aquesta mena, no veiérem enlloc una tècnica, ni precisió en les jugades; presenciàrem un encontre emocionant, sobretot en el segon temps; però no tinguérem la sort de veure un bell partit. Els jugadors, excitats, sovint oblidaven la pilota per anar a l'home, mancant continuament al Reglament; es tiraren, si no recordem malament, 28 free-kicks, gairebé tots per faults. Això sol donarà una lleugera idea de com es jugà, i encara sort de l'energia de l'àrbitre, que castigà inflexible tots els mancaments.

Com ja es dedueix de la ressenya, i sense voler disminuir al Terrassa el mèrit de la victòria assolida, dominà més el Gràcia, però els seus contraris saberen aprofitar millor les ocasions de marcar que se li presentaven; altrament, Massagué, que jugà tota la tarda molt bé, tingué cura d'esvair les possibilitats de marcar que tenia la davantera gracienca; que aquests dominaren ho prova que es tiraren cinc còrners contra el Terrassa, per un contra el Gràcia, el qual fou, per cert, el que els féu perdre el partit. Cal reconèixer que la sort no ajudà gens l'equip de Gràcia i que un empat hauria potser representat millor l'actuació dels dos equips: de totes maneres, però, creiem que un dels motius que feren perdre el Gràcia fou que abusà de les passades altes i llargues, que són lentes i donen temps al contrari de col·locar-se; en canvi, el Terrassa, amb el seu joc ras i curt, assolí més lleugeresa i un resultat més pràctic.

Ohit.

Júpiter, 2 :-: Atlètic, de Sabadell, 1

Aquesta xifra ja ens indica com fou d'anivellat l'encontre.

Ens decantem a creure que l'Atlètic és inferior tècnicament al Júpiter: hem de convenir, però, i això diu molt a favor d'ells, que els simpàtics sabadellencs es comportaren amb un entusiasme que ara no s'estila gaire, i que empraren un joc correcte i ben intencionat.

Els problenovins i els sabadellencs, malgrat el fred, ens feren reaccionar una mica, emprant belles jugades, plenes d'emoció.

Durant la primera part, les envestides eren alternes; tant aviat Sotillos arrencava conduint admirablement la seva línia, com Cofreces donava ocasió a Gallofré perquè fes alguna de les seves arrencades perilloses: tan aviat Ibars repel·lia un xut, com Andreu blocava trets de Sotillos.

Durant el segon temps, el joc canvià. Els del Júpiter, que ja s'havien apuntat un gol, assetjaren fins deu minuts abans d'acabar el partit la porta sabadellenca. Amb tot, no decaigueren els ànims dels grocs-negre; l'heroica resistència es va veure coronada amb una ràpida escapada de Cofreces, el qual, apuntà el gol per al seu equip.

Durant aquests deu minuts, els sabadellencs, empesos, si més no, pel dalit d'aconseguir l'empat, aferrissadament van escometre diverses vegades el seu adversari i en més d'una ocasió posaren en perill la porta de l'Ibars.

Quant al Júpiter, hem de confessar que són gent més bregada en aquestes lluites i que les jugades que empren són fruit d'un equip més madur. Els minyons del Poble Nou són la gent emancipada i futbolísticament parlant majors d'edat.

Els que es comportaren millor foren Ibars, Reyes, Gumbau, Sotillos i Jimeno.

Pels grocs-negre, Andreu, Llorens, Cofreces, Pros i Gallofré.

EL PARTIT

A les ordres d'En Marine, s'aliniaren els equips com segueix:

Júpiter: Ibars, Calvo, Reyes, Umbert, Gallicó, Gumbau II, Gil, Gumbau I, Sotillos, Ventura i Jimeno.

Atlètic: Andreu, Pujol, Llorens, Gironès, Rifé, Salomó, Pros, Rello, Cofreces, Pons i Gallofré.

Surten els del Poble Nou iniciant un bon atac, que desià Llorens.

Andreu rebutja dos xuts de Gil, guanyant-se molts aplaudiments.

EL PRIMER GOL

Una arrencada de la davantera del Júpiter acaba xutant Sotillos, rebotent al peu de Llorens, i la pilota, amb un efecte insospitat, entra per l'angle en mig de la sorpresa i esverament de l'Andreu.

Un còrner contra l'Atlètic no té cap resultat.

S'han distingit el trio defensiu, Calatayud, Cortés i Dalmau, del Gràcia; i del Terrassa, Massagué en primer lloc; Canals, Papell i Marcet.

L'àrbitre, en general, ens agradà força: és clar que s'equivocà alguna vegada, cosa ben comprensible en un partit tan mogut com aquest; però fou just i imparcial, essent, per tant, completament fora de lloc les contínuades protestes amb què acollia els seus falls una part del públic, no pas la més nombrosa, cal dir-ho.

BREUS COMENTARIS

Com ja hem indicat, tot el partit fou dut a un tren fantàstic, sense que l'interès arribés mai a decaure; en canvi, com ja sembla de consuetud en partits d'aquesta mena, no veiérem enlloc una tècnica, ni precisió en les jugades; presenciàrem un encontre emocionant, sobretot en el segon temps; però no tinguérem la sort de veure un bell partit. Els jugadors, excitats, sovint oblidaven la pilota per anar a l'home, mancant continuament al Reglament; es tiraren, si no recordem malament, 28 free-kicks, gairebé tots per faults. Això sol donarà una lleugera idea de com es jugà, i encara sort de l'energia de l'àrbitre, que castigà inflexible tots els mancaments.

Com ja es dedueix de la ressenya, i sense voler disminuir al Terrassa el mèrit de la victòria assolida, dominà més el Gràcia, però els seus contraris saberen aprofitar millor les ocasions de marcar que se li presentaven; altrament, Massagué, que jugà tota la tarda molt bé, tingué cura d'esvair les possibilitats de marcar que tenia la davantera gracienca; que aquests dominaren ho prova que es tiraren cinc còrners contra el Terrassa, per un contra el Gràcia, el qual fou, per cert, el que els féu perdre el partit. Cal reconèixer que la sort no ajudà gens l'equip de Gràcia i que un empat hauria potser representat millor l'actuació dels dos equips: de totes maneres, però, creiem que un dels motius que feren perdre el Gràcia fou que abusà de les passades altes i llargues, que són lentes i donen temps al contrari de col·locar-se; en canvi, el Terrassa, amb el seu joc ras i curt, assolí més lleugeresa i un resultat més pràctic.

Ohit.

Badalona, 1 :-: Avenç, 0, però el part't se suspengué

Sempre els partits entre Clubs de la categoria del Badalona i l'Avenç resulten veritablement emocionants, per quant existeix la dèria de la superioritat i l'orgull extrem de llur valerositat en cadascun dels cercles.

Això passa sempre precisament en aquests equips, perquè l'entusiasme o bé el veritable amor als colors que defensen existeix en els jugadors.

Però, a vegades—i desgraciadament sovintegen massa—l'excitació de certa part del públic — que no és altra cosa que el fidel reflexe d'un grau de cultura excessivament baix —dun unes conseqüències tan desagradoses com censurables.

Si no tinguéssim la seguretat que aquests esdeveniments la majoria de les vegades són fills de l'encegament d'un espectador, certament que la nostra censura hauria d'ésser molt més enèrgica.

Amb tot, creiem que no seria pas gaire difícil d'evitar aquesta ja tan debatuda qüestió, si es pogués aconseguir que a aquells individus que massa sovint es deixen portar pels nervis se'ls imposés un càstig exemplar.

Algú ha volgut demostrar que, fent responsable el Cercle al qual pertany un subjecte pertorbador, és l'única manera d'evitar aquests actes repugnants del futbol. Nosaltres no ho creiem així. Quina culpa té el Cercle de comptar amb un element que al camp—on no es poden evitar les actituds dels seus afiliats—s'extralimiti i cometi pertorbacions?

Quedi ben sentat que el nostre criteri sobre aquest punt és el que suara exposàvem: el càstig dur i sever sobre el que incorri en falta en actes esportius i encara molt més a aquell què agredeixi.

Per la nostra part, trobem molt encertada la decisió de l'àrbitre, senyor Sauri, en suspendre el partit després d'haver-li estat llançada una pedra de regulars dimensions, si bé, afortunadament, no li produí cap mal.

I estem de la seva banda encara, quan ell manifestà que si tots els àrbitres, en veure un intent d'agressió—el més insignificant—suspenguessin els partits, es guanyaria molt en aquest punt.

EL QUE VA ESSER EL JOC

Un xic retardats de l'hora anunciada, començà la lluita amb marcada nirviositat per part de tots dos bàndols.

L'Avenç és el que més aviat s'imposa i aconsegueix atacar durament els seus contrincants, veient-se precisats, aquests, a emprar una defensiva enèrgica.

De tant en tant, el Barcelona intenta atacar, però resta fallida la seva voluntat, davant l'esplèndida actuació dels mitjos de l'Avenç.

L'UNIC GOL EL FA EL BADALONA

L'Avenç continuà dominant i ja feia aproximadament cinc minuts que el joc era començat, quan un inesperat avenç badalonista vingué a enutjar els defensius de Sant Andreu. En Maurici que dun la pilota, la passa amb molta precisió a Rodrigo, però en Bau, amateur, intenta rebutjar la bola, que fallà, i el mateix Rodrigo tingué cura d'endinsar-la a la xarxa.

Els badalonins, després d'aquest gol, augmentaren considerablement imposant-se fins a anivellar el joc.

Els atacs se succeeixen alternativament i els moments compromesos en ambdues portes eren per un igual, donant lloc a l'exhibició dels jocs de Brú i Albar.

Però...—no podia mancar aquest però—, a conseqüència d'un atac a la porta badalonina es formà una confusió entre jugadors i bala, i no mancà qui hi veié (?) un penalty, bascantant-lo amb una eridòria espantosa.

L'àrbitre—que es veu que no està avesat a sucumbir a la voluntat d'alguns apassionats—considerà que no havia tingut lloc el penalty contra el Badalona, per la qual raó—i després d'una intel·ligència entre jugadors i linesmen—es continuà el joc... cosa d'un minut, perquè ben aviat vingué la part lamentable i que ja hem censurat més amunt. Un apassionat espectador llançà una pedra —o, millor dit, un bloc de pedra— contra l'àrbitre, i aquest, amb molt d'encert, l'exhibí al representant de la Federació, dient-li el que feia al cas, i que per les tals raons suspenia el partit.

El senyor Sauri, el representant de la Federació, senyor Salvà, els linesmen i algun altre àrbitre que casualment es trobaven al camp, entaularen una llarga conferència, el resultat de la qual va ésser la confirmació de deixar suspès el partit.

L'ARBITRE I ELS EQUIPS

L'actuació del senyor Sauri en la poca durada de joc, va ésser imparcial; diem imparcial per quant si bé tingué algun fall, poguérem comprovar que no va ésser determinadament decantat per a cap dels dos cercles.

L'actuació dels equips, dins el poc joc que poguérem veure, va ésser bona, si bé es destacà la porta badalonina i els mitjos avencistes.

Els equips eren:

Badalona: Bru, Massanet, Moscardó, Bosch, Maurici, Gamis, Martí, Giró, Rodrigo, Cantuer i Tejedor.

Avenç: Albar, Bau, Alcover, Perich, Gularons, Roca, Novell, Molera, Soler, Solé, Tejedor i Vives.

El públic era molt nombrós, havent acollit la suspensió a desgrat.

Fat.

POSTALS ESPORTIVES

La derrota honorab'e

Carta a l'amunt absent

Estimat: Acolorida
vaig rebre aquella postal
parlant-me de la fallida.
Fou una nova fatal.

Els meus ulls la repassaren
amb el cor adolorit...
N'hi hagué que se n'alegraren.
Noi, que els faci bon profit.

No et desanimis i lluita
que ets l'home i venceràs;
ja sabràs girar la truita
el dia que tu voldràs.

He passat moments terribles
i instants de goig envejables
pensant en tristos "possibles"
o posser en glòries "probables".

Jo tinc la plena certesa
que quan tornis a la llar
no et mancarà la destresa
que sempre t'ha fèt triomfar

Aqui, la boira, la pluja
i el fanqueig no existiran;
aqui és l'art que sobrepuja
i en això no et guanyaran.

Sota el sol d'aquesta terra
i al calim del meu amor,
tu no pots perdre cap guerra;
¡seràs l'eterna vencedor!

Pro... això sí. Si el rival torna,
tu ben galant... i càscret,
li has de fer menjar la corna:
has d'omplir el cabasset!!

Pepeta de Les Corts.

(Per la transcripció, Silveri Gols.)

Els partits de segona categoria

HOSPITALENC, 0

MANRESA, 0

Sota l'arbitratge de Planell, s'arrengleraren els equips com segueix:

Hospitalenc: Samuel, Gonzàlez, Marín, Roca, Ustrell, Guàrdia, López, Manolo, Casals, Margarit i Castillo.

Manresa: Currons, Martí, Guarro, Delgado, Tort, Martí II, Gavaldà, Ferrer, Galovart, Cecichini, Angels.

Tocà el torn de sortida a l'Hospitalenc, qui féu bones arrencades, les quals anullaren la defensa manresana.

El joc esdevingué tota la primera part d'excessiva fogositat, més aviat amb caràcter defensiu que amb delit d'apuntar punts.

Tot el primer temps es desenrotllà amb igualtat de forces, i si bé l'Hospitalenc en domini el superà un xic més, no per això desenrotllà un complet joc de conjunt com els manresans.

En el segon temps, l'actuació de l'Hospitalenc es deixà sentir més accentuada damunt dels seus contrincants sense poder obtenir cap resultat afirmatiu.

El partit fou d'un excés de piloteig: el joc ras s'oblidà per complet, malgrat el ventet que tan sovint destorbava les jugades.

Els atacs foren comptadíssims; anotàrem solament tres parades de Currons per dues de Samuel. Les ratlles defensives ho aturaven tot.

Si anéssim a detallar el joc, no cal dir que haurien de repetir que fou només que de piloteig i res més, i si hi hagué algun atac, fou de poca importància.

Si cal fer constar l'actuació dels jugadors de tots dos bàndols, cal dir d'En Marín que va ésser el millor de tots els de l'Hospitalenc, i En Martí i En Guarro, pel Manresa.

Malgrat tota la fama que sembla gaudir el Manresa, no li sabérem veure cap cosa que ens sorprengués.

El públic, nombrós i correcte.

Arbitres a una dandesia presentada invocant la llei del descans dominical per a la Premsa, els periòdics esportius no poden sortir els dilluns fins a les set de la tarda.

D'aquesta manera La Jornada Deportiva, amb dues tristes màquines de compondre i amb una relativa de saldo, pot sortir els dilluns a la mateixa hora que els altres periòdics.

Però ahir a la tarda La Jornada Deportiva, burlant la llei del descans dominical, edità un cartell que va fixar a diversos quioscos, donant compte del resultat del match celebrat a Sevilla.

La moralitat comercial de certes publicacions d'esport és digna parlona de la seva moralitat esportiva.

Trenerres aconseguint doblar a Rubio

L'ANDREUENC BAT EL RACING CLUB, PER 6 A 0

Al camp vell del Barcelona va jugar-se ahir el partit de campionat del grup promoció corresponent entre el Racing Club de Catalunya i l'Andreuenc.

L'interès del partit va ésser en la proporció del resultat que apuntem, essent, doncs, materialment favorable als andreuencs, els quals no passaren d'un domini absolut d'aquests.

Amb tot, els del Racing treballaren molt, però el trobar-se handicapats, per haver-se presentat únicament vuit jugadors, els privà de donar més efectivitat al seu joc.

Els gols van ésser entrats quatre a la primera part i dos a la segona, dels quals n'entraren dos En Saldoni, dos En Carner, un En Comas i un el mateix defensa del Racing.

El partit no s'acabà, degut a una lesió soferta per un jugador del Racing, el qual s'hagué de retirar, quedant amb això l'equip insuficient per poder continuar la lluita.

L'equip de l'Andreuenc era integrat per Ginester, Balaguer, Nin, Pérez F., Samsó, Francisco, Pérez M., Pla, Saldoni, Carner i Comes.

El públic era escàs.—**Notts.**

EL POBLE NOU BAT EL LLEVANT DE CATALUNYA, PER 5 A 1.

A entrar al camp del Poble Nou creiem anar a presenciar un partit de festa major en veure la despesa de llustrina que havien fet els propietaris del camp per exornar-lo.

Però ben aviat un amic ens treu del dubte, assegurant-nos que el que anàvem a presenciar era un partit de campionat.

Amb un xic de retard, en Simó mana arrenglerar els equips, fent-ho com segueix.

Poble Nou.—Teixidor, Gener, Campos, Ventayol, Mirjavila, Ibáñez, Almirall, Altayó, Montilla, Casanovas i Balagué.

Llevant de Catalunya. — Anguera, Macià Ibáñez, Ródenas, Conesa I, Pérez, Gonzàlez, Bruguera, Conesa II, Duran i Bernal.

PRIMERA PART

Comença el partit amb un atac dels forasters davant la porta de Teixidor, però les defenses locals que estan jugant estupendament desfan les combinacions de la davantera visitant, però poc a poc es van imposant els del Poble Nou, i en una escapada que fan l'Anguera surt per salvar una pilota perillosa, introduint-la ell mateix dintre del marc.

S'animen els locals, atacant la porta de l'Anguera, i Montolla, aprofitant una passada d'Altayó, marcà el segon gol per al seu equip.

Continua l'atac local, anotant un bon xut de Casanovas que va al pal.

Un avenç del Llevant-Catalunya dóna lloc a fer-se aplaudir en Teixidor per la bona parada que fa.

Atac local davant la porta d'Anguera, i un bon xut d'Altayó va a fora, acabant-se així aquesta part.

SEGONA PART

Centrada la pilota, són els forasters els que se n'apoderen, enviant dues bales, que són molt ben parades per en Teixidor.

Tornen a l'atac els locals, donant ocasió a l'Anguera de lluir les seves facultats, parant alguns xuts dels imparables.

Es fan amb la bala els locals, i una bona passada de Balagué l'aprofita en Montilla per marcar el tercer gol.

Els badalonins posen en perill la nostra [illegible] i una falta de Gener és aprofitada per en Conesa II per marcar el gol de l'honor.

El quart gol del Poble Nou fou obra d'en Mirjavila, d'un bon xut alt.

I als pocs moments és l'Almirall el que marca el cinquè gol, aprofitant una pifiada de Macià, acabant-se al cap de poc aquest encontre.

L'ARBITRE I ELS JUGADORS

En Simó, arbitrant estigué bastant democratic: deixà de marcar dues faltes greus contra el Llevant i una contra el Poble Nou, i l'últim gol que feren els locals era un off-side marcadíssim.

Els jugadors que més es distingiren foren: Teixidor, Mirjavila, Almirall i Balagué pel Poble Nou, i pel Llevant, Conesa II i Ibáñez, que fou el millor de tots els jugadors.—*Kit.*

ESTAT DEL CAMPIONAT DE CATALUNYA

Primers equips de primera categoria

GRUP A

	PJ.	G.	E.	P.	G.F.	G.C.	P
Barcelona	5	5	0	0	20	6	10
Europa	6	5	0	1	26	12	10
Espanyol	4	2	0	2	4	5	4
Sabadell	5	2	0	3	9	10	4
Sans	5	0	1	4	8	17	1
Martinenc	5	0	1	4	6	23	1

GRUP B

Terrassa	6	5	1	0	14	5	11
Avenç	5	3	0	2	8	6	6
Gràcia	5	3	0	2	11	8	6
Júpiter	5	3	0	2	7	6	6
Badalona	5	1	1	3	3	7	3
Atlètic	6	0	0	6	4	15	0

Cal consignar en el grup A, que a l'Espanyol li manca jugar un partit amb la Unió Esportiva de Sans per completar la primera volta.

De la segona volta solament han jugat l'Europa i la Unió.

En l'estat del grup B deixem de consignar el partit Badalona-Avenç, per haver-se suspès, a més a més, encara jugar, de primera volta, el partit Júpiter-Gràcia.

ALTRES PARTITS

UNIO ESPORTIVA DE SANS — C. D. EUROPA

(*Segons partits*)

L'encontre entre els segons equips Unió Esportiva - Europa fou força disputat, i malgrat un bon domini de la Unió aquests sucumbí per 2 a 1.

A la primera part, Alegre obtingué el primer gol i fou el mateix jugador que, de penalty, marcà el segon gol i últim gol europeista.

El gol de Sans fou producte d'un còrner entrat amb el pit per Torras.

Arbitrà Villena sense dificultat. Jugaren per la Unió Esportiva: Alsina, Borràs, Duch, Torras, Rojas, Barratxina, Fando II, La Riba, Cabré, Sancho II i Hernàndez.

Per l'Europa: Lleó, Ortí, Vidal, Graells, Corbella, A'coriza, Gironés, Alegre, Cella II i Sànchez.

(*Tercers equips*)

En el campionat d'Unió Esportiva i Europa guanyaren aquests, per tres gols a zero.

GRÀCIA, 5—TERRASSA, 0

(*Segons equips*)

Aquest resultat ja indica el que fou el partit: un continuat domini del Gràcia, que tingué sovint acorralats els contraris, sense que alguna escapada que aquests intentaren arribés a inquietar gairebé el porter gracienc. La mateixa intensitat del domini dels vermells tragué al partit tot l'interès i l'emoció, i el públic, que era molt nombrós, moltes vegades tingué ocasió d'entusiasmar-se.

L'equip del Gràcia era: Solé, Soler, Escuté, Gómez, Roca, Martín, Gàndara, Sastre, Zamora, Ossorio i Raich.

I el del Terrassa: Barceló, Llongueras, Clusellas, Gibert, Castró, Surrallés, Parera, Canals, Rovira, Espau i Escardívol.

Els gols (tres a la primera part i dos a la segona) els marcaren un en Sastre, dos en Zamora i dos l'Ossório.

BADALONA, 2 — AVENÇ, 1

Al matí es jugà el partit de segons equips al camp de Badalona, essent molt competit.

La victòria se l'endugué l'equip local, per 2 a 1.

Aquest estava integrat per Garcia, Villà, Massanet II, Silvestre, Espuny, Pérez, Grané, Cervera, Borràs, Bau II i Aleu.

* * *

Els tercers equips jugaren al camp de Sant Andreu, guanyant l'Avenç, per 5 a 1.

ESPANYOL, 3 — MARTINENC, 1

Al camp del Martinenc jugaren ahir els segons equips d'aquest club i el de l'Espanyol.

Després d'un partit força igualat, aconseguiren els de l'Espanyol apuntar-se tres gols, obra d'Homs, Mallorquí i Navarrete, posant-ne només marcar-ne un els del Martinenc, gràcies a en Geriot.

Els equips estaven formats d'aquesta manera:

Espanyol.—Viada, Ferrando, Puig, Querol, Belbig, Rubio, Navarrete, Mallorquí, Boms, López i Ariño.

Martinenc.—Pal'ejà, Colomé, Subirana, Pina, Montfort, Sala, Samsó, Geriot, Rivas, Pina II i Domènec.

L'àrbitre fou brutalment agredit després de l'encontre.

BARCELONETA, 2 PROVENÇALENC, 1

Aquest partit havia despertat espectació pel fet de què ambdós equips es trobaven davant del campionat del seu grup.

Començat el joc, el Barceloneta inicià un bon atac, que la davantera sabé dur amb molt d'encert. Diferents escapades dels davanters provençalencs no foren aprofitades.

El primer gol l'aconsegueix en Pérez, del Barceloneta, d'una centrada d'en Mir.

Refet el Provençalenc, als pocs moments obté l'empat a conseqüència d'una sortida del porter barceloneti.

També al primer temps, el Barceloneta marcà el gol de la victòria d'un remat de Teixidor.

El segon temps fou molt animat, dominant gairebé sempre el Provençalenc que no se'n sabé aprofitar.

El Barceloneta estava integrat per Amadeu, Costa, Matem, Font, Aznar, Caba, Solà, Mir, Teixidor, Pérez i Ramon.—*R. L.*

UNIO ATLETICA, 1 F. C. A. MARTINENC, 0

Ahir es va jugar al camp de la Unió Atlètica el corresponent partit de campionat entre l'equip del F. C. Atlètic Martinenc i Unió Atlètica.

Els equips es presentaren de la següent manera:

Unió Atlètica. —Subiron, Solanas, Guerrero, Dufate, Casals, Fernández, Blanch, Muñoz, Marco, Francisco, Font.

Atlètic Martinenc. — Morano, Martí, Miró, Ribas, Corts, Suñé, Simon, Moura, Homar, Colominas i Martí.

Ambdós contendents lluitaren amb tot l'interès per assolir la victòria, però per manca d'energia de l'àrbitre el joc esdevingué duríssim, anotant un seguit de faltes.

La Unió, per mitjà d'en Marco, marcà l'únic gol de la tarda. En Casals en marcà un altre, que l'àrbitre anullà per off-side... un xic imaginari.

Sinceament, veiérem certes actitudes per part dels jugadors d'ambdós bàndols, que no diuen gaire en favor del futbol.

Es distingiren pels forasters: Martí, Miró, Corts, Suñé i Subiron.

L'àrbitre, mancat d'energia en alguns moments i màssa benèvol en altres.

Els segons equips no jugaren per incomparescència (?) de la Unió (un minut tard) al camp de l'Atlètic. El camp, en pèssimes condicions: sense marcar, gols baixos i sense pilota. La Unió sabem que ha cursat protesta. — *Martirius.*

La victòria de l'Iluro sobre el Granollers per 5 a 1

Mataró, 16

Arbitrant Hetzer s'arrengleraren els equips de la següent manera:

Ambrós, Elias, Miralles, Gendra, Duran, Ventura, Gelpi, Arenas, Pey, Pons i Guix, pel Granollers.

Llàtzer, Vila, Comas, Verdier, Lleonart, Bentanachs, Clos, Salas, Huesca, Canet i Felisar, per l'Iluro.

L'Iluro sortí atacant amb el sol al seu favor; als pocs moments es marcà el primer còrner contra els granollerins, el qual no donà resultat positiu.

Correspongué l'atac als vallesans i és Llàtzer qui es lluí parant el primer xut intencionat.

Tornà a la càrrega l'Iluro i Felisar tot sol, arrencant per la ratlla d'out engegà un xut fortíssim que Ambrós no pogué parar. Aquest primer gol fou premiat amb una xardorosa ovació.

L'Iluro continuà dominant, però la ratlla d'atac del Granollers aconseguí esquivar-se dels que tenien cura de marcar-los, arribant fins a la defensa contrària, la qual, en voler salvar, incorregué en mans fora la ratlla. Una part del públic, a grans veus, reclamava penalty, armant-se un bat-i-bull que s'aconseguí, per fi, apaivagar.

Es tirà per fi—després de deu minuts de discussió—el corresponent free-kick, sense resultat.

L'equip mataroní jugava magnificament; tots els seus components es movien a la perfecció, exercint un domini sobre el seu contrari. Clos llançà un centre precís, el qual semblava ésser aprofitat per Salas, mes aquest jugador, amatent, deixà la bala a Canet, el qual xutà, aconseguint passar per segona vegada la porta del Granollers.

Vila es lluí salvant dos moments de perill imminent. Tornà a l'atac la davantera groc-negre i Ambrós féu una superba parada.

Imitant la jugada del primer gol, Felisart arrencà i d'un xut fortíssim assolí el tercer gol pels ilurencs, i Sales, als dos minuts, marcà el quart d'un tir certer.

Cada vegada més, el partit s'anà fent interessant pel bon joc que es desenrotllà, encara que fou dur.

Fou Huesca que assolí l'honor d'apuntar el cinquè gol per als seus.

L'onze de Granollers sembla reaccionar de la monotonia amb què venia jugant i arrencant valent la seva ratlla davantera marcà el gol de l'honor per mitjà de Pey, un gol magnífic.

Llàtzer es féu aplaudir en una parada de les seves, i sense res més el judge assenyalà la fi del primer temps amb el resultat amb què finiria en terminar-se la lluita.

Començà la segona part de la qual poc en podrem dir ja que tota ella fou insubstancial: només cap a les acabalies semblaren reaccionar els contendents, però la cosa no passà d'aquí.

Es pot resumir, doncs, aquest segon temps, fent esment de les jugades que li donaren més lluiment. Un centre de Guix rematat per Pons, fregant la pilota el travesser. Una arrencada de Pey tot sol, el qual, en disposar-se a xutar es veié presa la bala per Vila; una grandiosa jugada de Florenza que parà un certer xut de Guix i el segon còrner contra els blancs, que no donà resultat, terminant-se aquí la partida.

L'encontre ressenyat portà un escalfi d'ànims tan pronunciat que hom veia difícil l'acabament de la lluita. El nombre de gols entrats evità, de tota manera, moltes discussions i poguérem veure un esplèndid mig temps, en el qual llurs components posaren tota la seva voluntat per tal d'aconseguir la victòria.

Els que més es distingiren en aquest encontre foren: Miralles, Pey, Pons i Guix pels granollerins; de l'Iluro no caldria fer-ne esment de cap durant el primer temps, puix tots jugaren força i bé, però els que més completa han fet la seva actuació han estat els defenses, Lleonart, Bentanachs i Felisart; els dos gols d'aquest darrer jugador desconcertaren, en part, a Ambrós. Llàtzer, les vegades que intervingué ho féu encertadament.

L'arbitratge ha estat força encertat. La manca d'energia, però, del senyor Hetzer semblava aniria a parar per mal camí, imposant-se per sí el bon seny, per la qual cosa no hagué de lamentar-se res.

El públic, que era considerable, mostra, naturalment, la seva preferència per als seus, però emprant també paraules de mal gust, cosa ben reprobable.

I ara, per acabar, interessem dels senyors directius dels cercles que tinguin cura de posar persones aptes per al comès de jutges de ratlla i d'aquesta manera evitaran certes notes poc agradoses.

IGUALADA

L'Ateneu Igualadí i Santfeliuenc fan match nul sense acabar-se el partit

Corresponent al campionat del grup de promoció es jugà al camp de l'Ateneu aquest partit, havent resultat molt pesat i brut, distingint-se en aquesta mena de joc el mig centre del Santfeliuenc i l'interior esquerra local.

Durant la primera part ha dominat l'equip local, al contrari de la segona. Pocs minuts abans d'acabar el partit, tres o quatre fanàtics del públic invadiren el camp exigint a l'àrbitre que es tirés un penalty, promovent-se una forta discussió que acabà l'àrbitre donant el partit per terminat.

Per l'Ateneu es distingiren els defenses i el mig centre, i pel Santfeliuenc el porter.

L'actuació de l'àrbitre, senyor Bertran, dolenta, essent ell, per la seva poca energia, la causa de què el partit acabés així.—Corresponsal.

PILOTA BASCA

Del concurs "Copes Creu Roja"

Amb molt d'interès començà el concurs organitzat per la Societat d'Esport Basc, però degut a les retirades i incompareixences va perdent molt, i ahir novament s'hagué de suspendre l'encontre anunciat per a les onze, degut a no presentar-se el jugador Isidor Pons, que formà equip amb En Sunyer, guanyant els punts amb tota comoditat la parella Jaumà i Palmada.

Els guanyadors, per entrenar-se efectuaren un partit entre elements disponibles, combinant-se un tercet compost per Escudero (E.), Joan Bo i Sunyer, que es posaren faixa blava.

En partits de dos contra tres l'un per l'altre perden els punts i generalment sempre guanya la parella, perquè sap aprofitar-se de la manca d'intelligència dels tres. Però ahir En Palmada no es mostrà en gran forma. Al punt 33, 34 i 35 empataren, decantant-se al 36 a favor dels blaus, fins a 39, mentre arribaven els vermells a 37. Una excellent col·locada d'En Joan Bo obligà a entrar en falta En Jaumà, adjudicant-se els blaus el punt 40, de la victòria.

A les dotze sortiren a la canxà a disputar-se el corresponent partit del concurs les parelles Larramendi i Bargunyó, vermells, contra Ribau i Marian Garcia, blaus.

La primera sortida de la parella blava era esperada amb interès públic. Agradaren molt, després es mostraren insegurs, guanyant el partit per 40 punts a 35.

De començament els blaus, gràcies al joc emprat per En Rigau, anaren davant, aconseguint cinc punts per un, diferència que refermaren fins a 25 per 11. Més segures els vermells, procuraren portar el joc al saguer contrari, tàctica que els permetè d'avançar fins a deixar la diferència de punts en 35 a 30.

Amb tot i desmoralitzar-se molt la parella blava, la diferència en el marcador es deixà sentir, no aconseguint altre objecte que amargar-los per uns moments el triomf, que darrerament estava en perill.

El joc fou interessant de principi, però decaigué molt d'ençà del punt deu, per tornar a ésser superior en la darrera desena. Mentre En Rigau pogué dirigir el partit, carregà el joc a En Bargunyó, i afavorit perquè tingué un mal dia, la diferència fou notable: mes en assegurar-se quelcom el saguer vermell, col·loca bona sèrie de pilotes al saguer contrari, descartant el davanter blau. En Garcia es desmoralitzà un xic, essent ajudat en alguns robots pel seu company.

El públic fou molt nombrós.

PILOTA A PALA

En els trinquets del Grup Esportiu de la Caixa d'Estalvis es jugaren ahir al matí dos interessants partits d'entrenament.

El primer el disputaren les dues parelles següents:

Vermells: Herràez-González contra Barnola i Delàs, blaus.

Avançaren els blaus, essent aconseguits pels vermells al punt 11, seguint igualats als punts 12, 19, 20 i 21. Després els vermells obtingueren un petit avantatge, que conservaren fins a l'acabar.

Quedaren en 40 a 36 favorables als vermells.

El segon partit fou jugat pels següents bàndols:

Vermells: Sobrevila, Casas i Burguet contra Comin, Nadal i Rodríguez, blaus.

L'encontre fou molt pilotejat, amant força igualats fins a la darrera desena, acabant el partit amb el resultat de 50 a 45 a favor dels vermells.

ATLETISME

L'èxit del primer Campionat de Terrassa i el moviment pro-atletisme arreu de Catalunya

ALTRES NOTICIES

I CAMPIONAT DE TERRASSA

Ahir va celebrar-se a Terrassa, organitzada per la Secció d'Atletisme del Centre Excursionista de la dita ciutat, en la qual s'han aplegat un estol d'entusiastes que capitaneja l'amic Suana Picanyol, l'anunciada cursa a peu, que la pluja va obligar a ajornar el diumenge dia 2 del corrent.

Si bé les notícies que teníem relatives a aquesta cursa eren per demés falagueres, mai hauríem cregut que fos tant esplendent el seu resultat, com tampoc que participessin en la prova un nombre tant crescut d'atletes, i menys encara que arribessin a la meta 32 corredors.

Aquestes dades diuen bé prou millor que tots els comentaris l'extraordinària importància que per al bon nom de l'atletisme tenen aquesta mena de manifestacions, quan són portades a cap amb el bon zel que han posat a contribució els actius elements directius del Centro Excursionista de Terrassa.

Rebin, doncs, la nostra enhorabona.

Els resultats tècnics de la cursa foren els següents:

1. Jaume Rocavert.
2. Andreu Meca.
3. Vicens Fraga.
4. Antoni Cadafalch.
5. Joan Ferrellat.
6. Rosend Sans.
7. Sebastià Blanco.
8. Libert Camón.
9. Antoni Novellas.
10. Ramon Ferran.
11. Esteve Moreno.
12. Jaume Griera.
13. Manuel Mestre.
14. Ramon Buxadé.
15. Domènec Subirana.
16. Esteve Torres.
17. Joan Raventós.
18. Ferran Pérez.
19. Francesc Gil.
20. Jaume Rodó.
21. Joan Morell.
22. Salvador Mestre.
23. C. mil Pedra.
24. Jesús Gràcia.
25. Conrad Torres.
26. Antoni Sancho.
27. Joan Rodríguez.
28. Jesús Ossó.
29. Ventura Font.
30. Rafel Puig.
31. Josep Giner.
32. Francesc Balin.

LA SEGONA VOLTA A TARRAGONA ES GUANYADA PER EN LLOPIS

Organitzada pel Club Gimnàstic i sota el patronat i control del Comitè Provincial de Tarragona de la Federació Catalana d'Atletisme, s'ha disputat la segont volta a l'esmentada ciutat, sobre un recorregut de cinc quilòmetres.

Participaren en la prova 13 corredors dels 15 inscrits, classificant-se:

1 Llopis, Gimnàstic, 21 m. 19 s. dos quints.
2 Ferraté, Tarragona, 21 m. 22 s. un quint.
3 Casanovas, Gimnàstic, 21 m. 22 s. tres quints.
4 Forcadell, Gimnàstic.
6 Solé, Gimnàstic.
7 Queralt, Gimnàstic.
8 Castillo, Tarragona.
9 Gras, Gimnàstic.
10 Pocorull, Tarragona.
11 Torregrosa, Tarragona.

Per equips guanyà el Gimnàstic, amb 19 punts, contra 43 del Tarragona.

Es dingne d'esmentar la bona cursa feta pel guanyador, com així també els restants classificats, sobresortint En Casanovas, que és un dels més ferms puntals de l'equip de cross del Club Gimnàstic, i una esperança per al Campionat de Catalunya proper.

La prova obtingué un gran èxit, pel qual motiu felicitem els seus organitzadors.

VOLTA A MATARÓ

Els actius elements que integren la Secció d'Atletisme del C. D. Iris, de Mataró, d'acord amb la Delegació Comarcal de l'esmentat nom, han portat a cap amb gran brillantesa l'important cursa Volta a Mataró, prova que fou presenciada per molt de públic i en la qual participaren els millors corredors de la comarca.

El recorregut era d'uns cinc quilòmetres, havent-se obtingut els següents resultats:

1 T. Gascons, C. D. Iris, 17 m. 28 s.
2 P. del Molino, C. D. Iris, 17 m. 34 s.
3 J. Julià, C. D. Iris, 17 m. 45 s.
4 R. Vallès, U. E. Vilasar.
5 J. Arnau, C. D. Masnou.
6 N. Martín, U. E. Vilasar.

Tant al que afecte a preparació tècnica com en el que es referix als diferents serveis de controlatge, cronometratge, etc., foren tots ells perfectes, donant una prova palpable dels beneficis que per al atletisme català ha de donar l'organització federal, sempre i quan es treballi amb entusiasmo i abnegació.

EL CALENDARI ATLETIC

El calendari atlètic per a la present temporada de cross-country, és el següent:

23 desembre. — Cursa de juniors i neòfits, organitzada pel F. C. Martinenc.

25 desembre. — III Challenge Pere Prat, Campionat de Catalunya (fons) 1923-24, organitzada pel F. C. Barcelona, d'acord amb la Federació.

6 gener. — IV Premi Joan Rovira, organitzat per "La Jornada Deportiva".

20 gener. — Campionat Català de Cross a Tarragona, organitzat pel Club Gimnàstic, d'acord amb la Federació. Selecció dels atletes que hauran de representar els colors catalans en el Campionat d'Espanya.

27 gener. — Entrenament de l'equip seleccionat.

3 febrer. — Entrenament de l'equip seleccionat.

10 febrer. — Presentació i comiat de l'equip seleccionat.

17 febrer.—Campionat d'Espanya de Cross, a Madrid. Cross de Consolació a Barcelona.

24 febrer. — Festa en honor de l'equip català de cross i clausura de la temporada. Repartiment dels premis que manquin lliurar corresponents a proves oficials de la temporada.

III CHALLENGE PERE PRAT

Se'ns diu que la Secció Atlètica del Barcelona treballa activament en l'organització de la clàssica Challenge Pere Prat, que per tercera vegada se celebrarà el proper dia de Nadal, amb la participació, enguany, ultra dels corredors catalans, d'atletes francesos, belgues i italians.

Després de solventades tota mena de dificultats, el recorregut definitiu de la prova serà com segueix:

Sortida del camp del Barcelona, Indústria, Diagonal, Passeig de Gràcia, Gran Via, Plaça Tetuan, Passeig de Sant Joan, Arc del Triomf, Saló de Sant Joan, Parc, Passeig de la Duana, Isabel II i Colomb, Marquès del Duero, Pondres de Sant Pere i Sant Antoni, Plaça de la Universitat, Gran Via, Passeig de Gràcia, Diagonal, Carretera de Sarrià, Carretera de les Corts i arribada al camp nou del Barcelona.

Respecte de la participació en la prova dels corredors estrangers, les darreres notícies rebudes de Bèlgica confirmen la inscripció dels dos "asos" Van der Broele i Alavoix, mancant encara conèixer el nom del tercer equipier.

Els dos atletes esmentats són, respectivament, campionas del seu país de 5,000 i 10,000 metres, comptant en el seu historial amb brillants resultats en lluita contra els millors especialistes francesos, holandesos, italians i alemanys.

L'equip francès estarà integrat, segurament, per Brossard, Maulies i Bontemps, coneguts ja del públic barceloní el primer i darrer, i formant una "tripleta" de veritable força.

També s'espera d'un moment a l'altre la inscripció de l'equip italià, en el qual sonen els noms de Speroni, guanyador de la II Pere Prat, i Locatelli.

La participació d'atletes catalans promet ésser brillant, figurant inscrit en primer l'equip de l'Europa, format per Alfonso, Devesa, Lagarriga, Mengual, Miret, Navarro, Planell, Ramos, Rofastes, Sors, Vinaldo, Arús, Barrera, Batlle, Català, Citoler, Comas, Cunill, Elias, Falcó, Grau, Hernàndez, Martínez, Moncho, Noguera, Palom, Ribas, Soler, Costa, Feliu, Andreu i Oller.

Fuset i Grau

Joiers - Fabricants
Joies d'Art
Copes i medalles
d'Esport

Pelayo, 44. Telèf. 5529 A.

A Biscaia

L'ATLETIC GUANYA DE MOLT JUST A L'ERANDIO

(Per telègraf)

Bilbao, 16. a les 18'30. — De campionat, han jugat l'Athletic i Erandio, guanyant els campions, per a un a zero, després d'un partit insuls. Erandio tirà un penal, molt ben deturat per Vidal.

—El Cestao i Baracaldo feren match nul, resultant un partit d'emoció. — *Mutil.*

El Campionat aragonès

(Per telègraf)

Saragossa, 16, a les 19

Al camp de l'Iberia han jugat els primers del Fuenclara i Iberia, arbitrant En Lemmel, el partit ha estat guanyat pel Fuenclara per dos a zero i resultant un conjunt molt mediocre.

Jeu

CINEMES, MÀQUINES FOTOGRÀFIQUES

joguines instructives i plomes estil·ográfiques. No comprem sense veure els altres preus i calitats.

CUYAS

Portal de l'Angel, 11 i 13

GRANS PARTITS INTERNACIONALS DE FUTBOL

DIES 22 I 23 DE DESEMBRE

SZOMBATHELY A. K.

FINALISTA DEL CAMPIONAT D'HONGRIA

CONTRA

CLUB DEPORTIU EUROPA

CAMPIÓ DE CATALUNYA I FINALISTA DEL CAMPIONAT D'ESPANYA

CAMP NOU DEL C. D. EUROPA

A LES 2'30 DE LA TARDA

EL CAMPIONAT DE HOCKEY

EL BARCELONA BATUT PEL TERRASSA I L'ESPANYOL PEL POLO

LLEUGERES IMPRESSIONS

Els nostres equipiers de hockey tenen un concepte format d'aquest joc, o quan menyos ho demostren, molt poc esportiu. Tots els clubs s'han vist obligats a presentar equips diferents, unes voltes per motius justificats, però, les més, pel poc interès que tenen d'aconseguir un brillant resultat per als seus. Bé que es faci esport per l'esports, però no ha d'admetre's aquest esperit d'indisciplina tan provincial en els nostres equipiers. Considerant el llarg camí que encara ens falta recórrer per posar-nos al nivell de molts altres paissos, no és el millor sistema el que aquí s'ha emprès.

Es necessari, en comprometre's a defensar uns colors, complir cadascú amb el seu deure: prendre part en tots els partits que sigui necessari i sotmetre's a un entrenament que els faci capaços de donar el màxim rendiment a llurs facultats. Són pocs els que s'entrenen i els que, a excepció feta dels partits de campionat, agafen el stick per a res més. Dintre poc ha de celebrar-se el partit contra França, a París. L'any passat s'aconseguí una franca victòria sobre els francesos i enguany seria també segura si s'hagués procurat de conservar i millorar el nostre joc.

Es gairebé probable que la puntuació dels nostres equips no serà modificada. Un altre hauria estat la del Terrasa de no haver deixat de comparèixer contra l'Espanyol, car el punt que el Barcelona li porta d'avantatge seria pel Terrassa; per millorar-lo tindria d'empatar o guanyar al Polo, suposant que el Barcelona perdi contra aquest equip.

El més probable, però, és que les coses es quedin de la mateixa forma en què avui estan.

L'actual puntuació és aquesta:

	J.	G.	E.	P.	P.
Polo.	4	3	1	0	8
Barcelona. . .	4	2	0	2	4
Terrassa . . .	4	1	1	2	3
Espanyol. . .	4	1	0	3	2

TERRASSA, 2. BARCELONA, 0

Davant de bastant públic, molt cridaner i poc entès, se celebrà al camp del Terrassa el partit entre aquest i el Barcelona.

A les ordres d'En Moles es presentaren els següents equips:

Terrassa.—Muscons, Badiella, Seitun, Boix, Pagès, Vancells, Puigbó, Marcet, Roig, Romeu i Ubach.

Barcelona.—Castillo, Pons, Moles, Massó, Malaret Capella, Junqueras, Hurtado, Ventura, Brull i Rivalta.

Comença el partit molt fogós i animat, posant-hi tots els jugadors molta voluntat. El Barcelona ataca continuament la porta d'En Muscos, donant ocasió a què aquest entri en joc i faci molt belles parades. En Badiella, si bé massa dur, ajuda estupendament al seu porter desfent les combinacions de la davantera del Barcelona, la qual està jugant amb molta cohesió, si bé desgraciada en marcar, distingint-se els extrems.

Es tiren dos còrners contra el Terrassa i un contra el Barcelona, sense resultat.

Així acaba la primera part.

Durant la segona part el joc va ésser molt més anivellat i el Barcelona, degut a què Brull i Malaret es resentien de lesions anteriors, li mancà la seva habitual empenta, de la qual cosa s'aprofità el Terrassa per fer perilloses incursions a la porta contrària. Però Pons, que està jugant bé, com de costum, aconseguí allunyar el perill, molt ben ajudat per Moles. En canvi, Castillo féu algunes sortides desafortunades, amb evident perill per a la seva porta.

La davantera del Terrassa, jugant cada vegada millor, sobretot Puigbó i Roig, aconseguí per mitjà d'aquest darrer jugador marcar el primer gol per als seus, d'un fortíssim xut.

Des d'aquest moment el Barcelona, disposat a aconseguir marcar, abandonà la defensa posant tot el seu esforç en l'atac, amb la qual cosa pogué dominar. Els contraris, només alguna vegada podien traspassar el mig camp.

Quan mancava poc per a acabar el Terrassa, en una arrencada, aconseguí fer entrar en joc a Costillo, el qual, foc afortunat, no allunyà la bala, aprofitant-se Roig per marcar l'últim gol. Poc després acabava el partit.

L'arbitratge d'En Moles molt discret.

POLO, 2. ESPANYOL, 0

Al camp del Polo es jugà el partit de campionat entre l'Espanyol i un quants socis del Polo, arreplegats al vol, barrejats amb algun jugador del primer equip.

El partit fou avorrit i pesat.

L'àrbitre, atenint-se a la darrera disposició acordada per la Federació castigà amb tota severitat el jugador que al deturar la pilota amb el peu l'allunyava més d'un pam d'ell. A la primera part encara poguérem veure algunes belles jugades, no poguent cap dels dos equips apuntar-se gols.

Durant la segona part va estar-se continuament tirant faltes, pel qual motiu eren malmeses totes les jugades. Amb tot i el mal equip que presentaren els del Polo van marcar dos gols, fets per Bellver.

L'equip guanyador el formaven: Isamat, Freixa, Gonzàlez, Millet, Bellver, Pons, Par, Isamat, Casas, Ferrater i Rierola.

minuts. En ésser reprès, hom observa una bella actuació dels mitjos dels dos equips.

Un corner" contra el Barcelona dóna ocasió a lluiment de Plattko.

S'arriba al descans sense marcar-se.

La segona part comença amb una forta arrencada del Barcelona que mostre ganes de guanyar; els seus elements estan molt voluntariosos, en particular Martí i Vinyals. Uns precises centrades d'aquest darrer són a tot hora ben tretes pels defenses sabadellencs, que ho salven tot.

La davantera sabadellenca s'imposa per moments. Amb el seu joc ràpid desmoralitza mantes vegades l'equip contrari.

Per haver incorregut en unes mans a l'ària fatídica, tira el penalty en Bertran, convertint-lo en gol.

El Barcelona desenrotlla des d'aquest moment un joc en passades molt precises, però poc pràctiques. En Torralba busca l'empat i arrenca sol: Paló pren la bala, passa a Vinyals que centra magníficament, i En Gràcia a dos metres llença un formidable xut que val l'ovació més gran a l'Estruc, car la parada ha estat de mestre.

En una ocasió perillosa, Cerdà aclareix passant a Sans que ho fa a Bertran. En Plattko detura dèbilment el tret, originant-se una confusió que sembla ha d'acabar en el segon gol, però el porter hongarès aconsegueix fàcilment allunyar el perill.

Continua el domini sabadellenc: el Barcelona sembla refer-se i també domina, donant ocasió que Cabedo en dues ocasions es distingeixi.

I sense més variació en el resultat, acaba la partida, que ha estat força interessant; sobre tot ha transcorregut molt correcta per ambdues parts, deixant satisfet el nombrós públic que l'ha presenciat.

Mereixen assenyalar-se com els millors, Elies i Vinyals del Barcelona; Estruc, Cabedo, Cerdà i Bertran, pel Sabadell.

L. P.

A Sant Feliu de Guixols

DEL CAMPIONAT DE GIRONA
ATENEU DEPORTIU, 6
FARNES DEPORTIU, 0

Aquest ha estat el resultat del partit d'avui. El Farnés, que ja havia estat batut al seu camp per els guixolencs, per 4 gols a 0, ha sucumbit avui novament amb un *score* encara més desfavorable.

L'onze del Deportiu jugà complet, marcant els gols de la victòria, tres en Lluhí, un en Carreró, un en Buxó i un altre en Canals.

Del Farnés, poca cosa podem dir-se. Jugà sempre embotellat, tirant-se contra seu catorze còrners. Cal fer justícia a en Fàbregas, capità dels forasters, que jugà per tots els seus.

L'àrbitre, regular.

—Els altres partits de Campionat, grup A, han donat el resultat següent:

Girona, 2 - Figueres, 1. (Aquest partit ha estat molt accidentat.)

Port Bou, 3 - Palafrugell, 0.

A Vich

SANTA PERPETUA, 0
MARIA-AUSA, 3

Fou un prtit impropi de campionat. Ambdós bàndols jugaren amb una apatia extraordinària, sobre tot el Santa Perpètua, que no demostrà cap mena de compenetració, amb un gran desconeixement del joc. Set corner a la primera part es tiraren contra ells, essent innombrables els xuts que el Marià-Ausa tirà, no convertint-los en gol per mala punteria. Solament un se'n logrà al primer temps, per mitjà d'En Rierola.

La segona part fou encara més monòtona que la primera, malgrat la qual cosa el Marià-Ausa, que no tingué pas una bella tarda, marcà dos gols més, l'un de penalty, tirat per En Bull, i l'altre obtingut per En Martínez d'un xut magnífic.

Es de remarcar la tasca imponderable del porter de l'Ausa que sortejà els davanters adversaris perfectament i blocà segurament i amb estil moltes pilotes.

Del Santa Perpètua, es distingí el porter i el davanter centre.

L'equip vencedor era el seguent:

Salvans, Bull, Vivet, Riera, Sala, Subirachs, Marcó, Albert, Martínez, Rierola i Olova.

Alfa

A Reus

TORNEIG REVISTA "GOL"

Ha resultat competit el partit jugat al matí al camp del Reus Deportiu entre els equips Catalunya Nova i Centre d'Esports, guanyant els primers per 1 gol a zero.

Els equips que van al davant de la puntuació, són el Reus Deportiu (reserva) i el Catalunya Nova.

El Reus Deportiu ha jugat un partit entre dos equips mixtes formats l'un per línia d'atac del primer equip i la defensa del Reserva i la defensiva del primer amb la ratlla d'atac del Reserva.

Ha guanyat el grup A, on hi havia la davantera del onze primer, per 3 a 0.

Tot l'encontre ha estat una bella exhibició de joc, dominant però els guanyadors, els quals s'han imposat decididament.

Gic

TEATRE POLIORAMA

Companyia de Comèdies

Avui, dilluns, nit, a les deu: POPULAR, BUTACA PLATEA AMB ENTRADA, 2 PESSETES. **Estrena** de la comèdia en tres actes, original català de J. Piu i Soler, traducció d'A. M., **LA BARONESA**

Demà, dimarts, tarda, a les cinc: **Matinée popular EL ARDID**

Nit, a les deu: **Popular LA BARONESA**

Es despatxa a comptaduria

EL PARTIT D'AHIR A SEVILLA

Els portuguesos son batuts per 3 a 0

(Per conferències telegràfiques dels nostres corresponsals)

Sevilla, 16

En mig d'una gran expectació i amb el camp totalment atapeit d'una gran gentada que esperava amb impaciència la celebració d'aquest encontre que alguns han batejat amb el nom de Campionat Ibèric (?), s'ha celebrat el partit entre la selecció del Comitè madrileny i la de Portugal.

ELS EQUIPS, L'ARBITRE I LES SALUTACIONS DE RUBRICA

Els equips s'arrengleraren de la manera següent:

Zamora, Herminio, Pololo, Peña, Sancho, Samitier, Del Campo, Alcàntara, Zabala, Spencer i Piera, pels locals.

Vieira, Pinho, Ferreira, Jesus, Santos, Portela, Rio, Crespo, Augusto, Balbino i Fernando Antonio, pels lusitans.

Abans de començar, i entre els aplaudiments de consuetud, els dos capitans, Alcàntara i Rio, s'han prodigat les tradicionals frases de simpatia.

Tenia cura de l'arbitratge el senyor Paul Putz, de Bèlgica, ajudant-lo de jutges de línia Cárcer, de Madrid, i Acevedo, pels portuguesos.

La sortida dels equips al camp ha estat rebuda amb entusiastes i sorolloses ovacions, que s'han redoblat en canviar-se uns ramis de flors.

Al camp es calcula que hi havien quinze mil persones, entre les quals figuraven totes les autoritats de la localitat i les del futbol.

COMENÇA EL MATCH

El partit és començat a les 3'14, i l'emoció és intensa, puix el públic es queda silenciós com si anés a assistir a una cerimònia.

La sortida correspon a l'equip que llueix un lleó per insignia; una passada de Zabala a l'Alcàntara, el qual xuta sense conseqüències.

Sancho, conduint la bala, fa una superba passada a Peña, però aquest pifia i els portuguesos arrenquen, fins que Herminio aconsegueix aclarir.

LES PRIMERES ESCOMESES

El joc és amb domina alternat. Una bona combinació entre Spencer i Piera, i aquesta centr matemàticament, però Zabala llença a fora.

Es tiren dues faltes contra Portugal, amb resultat negatiu.

A Sancho se'l veu per tot arreu distribuint superbament, però la davantera local no s'enten.

EL PRIMER GOL

Polo'o pifia una pilota de perill i Samitier salvà molt oportú, burlant l'escomesa de tres davanters portuguesos. Es ovacionat.

L'infatigable Sancho, una vegada més, fa una passada molt justa a l'extrem dreta, Piera, que centra també molt exactament, i Zabala recull driblant defenses i aconsegueix el primer gol en mig de l'ovació més sorollosa.

ELS PORTUGUESOS DOMINATS

El domini de la selecció local es manifesta. Spencer i Piera es llueixen fent brillants combinacions. L'Alcàntara posa càtedra passant a Del Campo, però aquest les esguerra totes, la qual cosa origina protestes i mofes del públic.

ACABA EL PRIMER TEMPS

Són tirats dos penaltys, un per equip.

Es tira un còrner contra Portugal que executà molt bé Del Campo, però el porter salva treient la pilota a kick.

I fineix la primera part amb el resultat d'un a zero a favor de l'equip d'Espanya.

LA SEGONA PART

Comença a un quart de cinc en punt.

De sortida, Zabala arreplega la pilota, fent amb l'Alcàntara una magnífica combinació que malogra l'asturià per mans.

El domini dels locals és complet.

SANCHO ACTUA SEMPRE

Sancho aconsegueix arreplegar la bala amb el cap i apoderant-se'n realitza una jugada formidíssima, que el públic premià amb una ovació de les grosses.

SPENCER TAMBE VOL LLUIR-SE

Els locals, en un atac violent a la porteria portuguesa desconcerten el porter que és corregat violentment per Spencer, la qual cosa anulla la jugada.

UN COP FRANC

Alcàntara manifestament en off-side origina un cop franc a favor dels portuguesos.

PIERA I SAMITIER EL SEGON GOL

Samitier es fa amb la pilota, demostrant el seu gran domini del joc. Passant a Piera, aquest avança tot sol, centra a Zabala, que aconsegueix el segon gol. Fa onze minuts que ha començat la segona part.

PORTUGAL REACCIONA

Els portuguesos intenten un atac desesperat, però els equipiers espanyo's es tornen a emparar amb la pilota, i quan hom veu venir el tercer gol, Del Campo xuta a fora.

Després l'àrbitre pica, al cap de poca estona, off-side de Zabala.

SAMITIER SALVA UNA PILOTA PERILLOSA

Els portuguesos no desmaien i ataquen continuament, aconseguint assetjar la porta espanyola. Samitier aclareix la situació, xutant una pilota a còrner.

ELS OFF-SIDES SON FREQUENTS

Una bona passada d'En Sancho a Piera és anullada per off-side. El domini és tan persistent que els portuguesos han de recórrer al sistema de off-sides els quals són assenyalats en gran nombre.

EL TERCER GOL

El mig centre català porià *materialment* la pilota als peus d'En Zabala i aquest aconsegueix el tercer gol sense el mínim d'esforç.

Un atac a fons dels portuguesos que aconsegueixen arribar fins a la porta d'En Zamora, però no succeeix res.

EL XUT PORTUGUES DE LA TARDA

Una nova escomesa portuguesa i Balbino llança a quatre passes el xut més formidable de la diada, que el porter català salvà magníficament.

A poc acaba aquest partit que s'ha jugat dins la màxima correcció.

ELS QUE S'HAN LLUIT

Cal esmentar com els que més s'han distingit a tots els jugadors catalans, com també Zabala, si bé aquest ha pecat d'excessiva individualitat i ha desbaratat quelcom l'homogeneitat de la línia; a més, l'Alcàntara i Del Campo no s'han entès.

L'EQUIP PORTUGUES

L'equip portugués ha desenrotllat un poc *correcte sempre*, però no ha mostrat ésser de molta empenta, i en poques ocasions ha arribat a la porta contrària.

IMPRESSIONS

Després del partit hem recollit algunes impressions que trametem a continuació:

L'àrbitre diu que l'equip de Portugal ha estat molt inferior a l'seu contrincant i es mostra molt satisfet de la conducta dels jugadors. En Sancho i En Piera han estat els millors jugadors, al seu entendre.

El president de la Federació Portuguesa:

El nostre equip ha donat tot el joc que podia i els equipiers han jugat pel que saben. Els nostres guanyadors han obtingut una victòria merescuda. Sancho, Piera i Samitier els millors que tenen, com també el porter.

Parajes, del Comitè madrileny:

—Estic molt satisfet: els catalans són indiscutibles en cada un dels seus llocs. Considero també que el defensa Herminio ha conquerit el seu lloc amb molta valentia.

L'ANIMACIO A SEVILLA

La ciutat està de festa i l'afluència de forasters ha donat una nota de gran animació. La victòria local ha estat celebrada per tots els entusiastes, i els portuguesos han estat objecte d'atencions de tota mena.

Els jugadors catalans, acompanyats del senyor Rosich, surten cap a Barcelona dilluns als vespre.—Suàrez.

Altres comentaris del partit

EL QUE ENS DIU UN ESPECTADOR

La característica del partit ha estat el domini, gairebé absolut, de l'equip seleccionat pel Comité madrileny, ressentint-se de la manca de cohesió la davantera, que malgrat estar constituida per notables individualitats, no sabé compenetrar-se suficientment, amb tot i comptar amb unes línies de mitjos i defenses que els ajudaren sempre. Solament el darrer dels tres únics gols aconseguits per Zabala fou producte d'una combinació iniciada per Alcàntara i del Campo, que recolliren la pilota portint d'un defensa i passant a Zabala, el qual estigué amatent a la rematada. El primer gol que marcà aquest jugador fou recollint un cop franc tirat des de mig camp, i el segon gol l'aconseguí d'una escapada individual.

Els jugadors catalans varen estar molt encertats, refermant-se en el seu lloc de l'equip. El porter, Zamora, no va tenir cap intervenció de lluiment per haver entrat molt poc en joc. Herminio i Pololo es mantingueren a gran altura. Sancho i Samitier colossals, emportant-se'n moltes vegades l'aplaudiment de la multitud. Spencer i Del Camp foren els qui flaquejaren. L'equip portugués molt bó en la defensa, posseeix un joc ràpid però mancat de decissió per a l'ofensiva.

L'àrbitre molt enèrgic, però assenyalà algunes faltes i off-sides que no ho eren.

Entenc que l'equip del Comitè espanyol adoleix encara de molts defectes i que ha de sofrir diverses modificacions.

IMPRESSIONS DESPRES DE L'ENCONTRE

Estranyàvem que En Víctor Gonçalvez no hagués jugat en aquest encontre. Segons ens va dir, el no haver-hi pres part obeïa a raons "d'alta política". A aquesta manifestació el jugador lusità li donà un significat sentit allusiu a les desavinences que hi hagué per tal de formar la selecció per a l'onze nacional.

En Rivero Dos Reis digué que estava disgustadíssim.

—No ens pensàvem—afegí—que el nostre equip guanyés, però almenys esperàvem que fes un paper més bo del que ha fet.

Com En Gonçalvez, manifestà que no podia ésser més explícit per donar a conèixer una de les causes morals més essencials de la derrota.

En López Garcia, directiu de la Federació Andalusa féu les següents manifestacions:

—No puc pas precisar la meva impressió del partit perquè no me'n vaig poder adonar, però estic molt satisfet del resultat i de l'èxit d'organització.

L'OPINIO DE L'ARBITRE

—El públic molt meridional. Sabé, però, acollir molt cordialment els portuguesos. El joc molt noble. Els portuguesos molt ràpids; no dominen la tècnica justa del joc.

Ha existit una notòria superioritat de l'equip d'Espanya, del qual ha sobresortit la línia mitja.

EL PRESIDENT DE LA FEDERACIO CATALANA

El senyor Rosich ha manifestat la seva opinió del partit dient:

—Malgrat que l'actuació del nostre equip no ha estat la que d'ell podia esperar-se, com a català i com a president de la Federació Catalana em plau força el resultat, puix Piera i Alcàntara, que crec han estat els millors de la davantera; a la ratlla de mitjos Sancho i Samitier han excelit. Per tant, crec que els catalans seleccionats, al meu juí, han demostrat ésser imprescindibles. De Zamora no en puc dir res perquè pot dir-se que no ha arribat a actuar; el que ha desconcertat el joc de la línia d'atac ha estat, al meu entendre, la dèbil actuació de Spencer i encara la més dèbil de Del Campo. Piera, contra el que s'esperava, ha estat bé. Zabala molt valent i Alcàntara ha lluït les seves grans qualitats d'intelligència de con bonductor de línia, però apàtic xutant, sens dubte per ressentir-se de la lesió soferta durant el match d'entrenament a Madrid.

EL SENYOR GARCIA CERNUDA

El tresorer del Comitè Nacional Espanyol estava radiant de satisfacció.

—Tots els nostres—exclamava—han actuat esplèndidament, demostrant la seva superioritat sobre els portuguesos, que han actuat amb gran noblesa i han fet una bona defensa de la seva xarxa.

Zabala ha actuat superbament en el lloc de davanter centre, i el crec que ha de considerar-se'l indiscutible en tal lloc.

ELS CAPITANS I ELS EQUIPS

L'Alcàntara es mostrava molt contentíssim en tots sentits, no volent ésser, però, extens en les seves manifestacions.

Albert Rio, capità de l'equip portugués, es mostrà molt satisfet de la cordialitat en què s'havien desenrotllat aquest partits, i contrariat pel resultat, ja que no es creia mereixedor d'una diferència de tres en contra.

Dels jugadors contraris, el davanter centre; els mitjos i els defenses ens han agradat extraordinàriament. Espero la revenja per a quan s'hagin posat d'acord els "politics" de la Federació portuguesa.

ó

A Galicia

EL CELTA, CAMPIO GALLEC

(Per telègraf)

Vigo, 16, a les 23

Avui el Celta s'ha adjudicat el títol de campió d'una manera brillant. A Pontevedra ha jugat amb l'Eirinya, que és el Campió de la sèrie B. Aquest partit havia despertat gran expectació per ésser la primera vegada que els cèltics jugaven a Pontevedra.

Els trens han sortit abarrotats d'entusiastes de Vigo i també han estat molts els que s'hi han trasladat en automòbils des dels diferents indrets de Galicia. Tot això féu que el camp resultés insuficient per encabir tant de públic.

L'espectacle era magnífic.

S'han tirat vuit corners contra l'Eirinya i tres contra el Celta, i el resultat ha estat de cinc a zero a favor d'aquests.

S'han distingit molt pels guanyadors, Posada, Juanito, Hermida i Chicha. En Polo ha marcat el millor gol de la seva vida. Passarin no ha jugat per ésser de Pontevedra.

L'arbitratge molt benèvol per a l'Esminya.

Amb aquesta victòria, el Celta queda campió definitiu de Galicia. No ha perdut cap partit. Ha marcat vint-i-vuit gols i n'hi han fet tres (dos de penalty). Els entusiastes celebren joiosament la brillant actuació del seu cercle.

Atoix

A Alacant

ELS ALACANTINS QUEDEN CAMPIONS, EN BATRE AL MURCIA PER 2 A 1

Alacant, 16, a les 19,35

En mig de gran expectació i presenciat per cinc mil concurrents, entre els quals havien arribat centenars de Múrcia, ha estat jugat el partit entre el Club Natació d'Alacant i el Múrcia, del resultat del qual depenia el Campionat esmentat del Llevant Sud.

Els equips s'han arrenglerat de la següent manera:

Múrcia. — Jasep, Pagant, Mateo, Avellan, Calvo, Montaso, Buitrago, Arinyo, Cervet, Ortiz: és a dir, mancaven elements tan notables com Martínez, Rosello i Portel.

L'equip alacantí s'ha presentat complet: Blau, Torregrosa, Samper, Lavinya, Juch, Calatayut, Daniel, Ramonzuelo, Albadaleio, Devesa i Ortiz.

L'àrbitre era en Larronyaga.

De sortida s'han vist un atac molt valent dels alacantins si bé denotaven excessiva nerviositat, la qual cosa els ha fet mancar algunes ocasions.

L'enèrgica defensa murciana ha pogut contrarrestar també aquesta esbranzida, però els mitjos alacantins han sabut passar molt bé a la davantera fent que la porta murciana restés sovint assetjada.

En una de les seves atrevides sortides, Jusep rellisca i perd la pilota; els davanters piquen per dues vegades però el pal és el redemptor.

En una centrada d'Ortiz, el gol sembla inevitable, però Jusep entra amb valentía i salva, tirant-se als peus d'Albadaleio.

El joc s'endureix i els batibulls *són freqüents* com també les faltes per ambdós bàndols.

Un free-kick tirat per Lavinya, que passa Calatayud i aquest a Ramonzuelo, el qual d'una mitja volta marca el primer gol enmig d'una ovació atronadora.

Els murcians fan diverses incursions al camp contrari i Buitrago es perd una ocasió única de marcar.

Montoro, que juga molt dur, entra en collisió amb Ortiz, el qual també replica de la mateixa forma, essent expulsats del camp.

A la segona part, el joc d'En Calvo s'imposa, passa fluix a Arinyo, i aquest després de driblar assoleix l'empat d'un xut ras.

El joc decau, puix el cansanci de tots els jugadors és palés.

En una arrencada dels alacantins, Pagant incorre en penalti, que Albadaleio introdueix en el gol de la victòria.

El joc prossegueix ensopit degut al decaiment murcià i en aquestes condicions els és fàcil als alacantins anar passant temps i amb aquest mateix resultat acaba l'encontre.

Boria

A Valls

TARRACO F. C., 0
ATLETIC VALLENC, 2

Els reserves dels clubs esmentats contendiren al camp de l'Atlètic Vallenc. Els forasters solament es presentaren amb nou ujgadors, circumstancia que aprofitaren els locals per marcar dos gols.

Fou un partit ben gris i mancat d'interès.

REGIMENT TETUAN, 1
TARRAGONA F. C., 0

Els equipiers militars d'aquesta guarnició jugaren a Tarragona, essent-los favorable el partit, amb el resultat esmentat.

CEL I TERRA, 2
U. S. NULES, 0

Els joves futbolistes del Cel i Terra, integrat per elements del Valls Deportiu, celebraren un partit al camp del Nules, guanyant el Cel i Terra, per 2 a 0.

A LLEYDA

EL JOVENTUT F. C. BAT EL SPORTING CLUB MOLLERUSA PER 5 A 1

Lleyda, 16

Avui ha estat un dels dies que el Joventut ha jugat més malament, com ho demostra el resultat migrat que han assolit davant del Molerusa.

La primera part ha estat forca nivellada, en la qual els locals han obtingut tres gols.

A la segona s'han refet un xic: la davantera del Joventut que ha aconseguit dominar netament els mollerusencs, havent-hi moments de veritable atac a gol. En aquesta part els locals, tot i jugant millor que a l'anterior, no han pogut fer més que altres dos gols. El Molerusa ha pogut salvar l'honor marcant el gol per mitjà del mig esquerra, aprofitant un batibull a la porta d'En Prerrafeta. S'han tirat contra el Mollerusa dos penltays, un tirat fluix i l'altre l'ha salvat el pal.

Els gols els han marcat: dos Costa, dos Pardinyes i un Farré.

L'equip guanyador era: Prerrafeta, Martí, Ponsoda, Camats, Castillo, Garcia J., Moragues, Costa, Pardinyes, Guasch II i Farré.

El F. C. Lleyda s'ha trasladat a Verdú, per jugar de campionat, guanyant els primers per set a zero.

De tots els altres partits de Campionat de Lleyda que havien de jugar-se, no se n'ha jugat cap.

Rhamphis

A Tàrrega

Se celebraren dos dels partits corresponents al campionat infantil que es ve celebrant amb èxit d'uns quants diumenges enca.

Al matí lluitaren els Tranquils contra el Català, venent fàcilment els darrers per set a zero.

A la tarda correspongué jugar els Colossals i el Fortuna, els quals ens donaren ocasió d'admirar un bell partit en el qual no decaigué l'interès en cap moment.

El resultat fou l'empat a un gol, que foren entrats per En Viles i en Fitó, respectivament.

Eren els equips:

Colossals. — Botiqué, Novell, Casta V., Alcarraz, Badia, Purgimon, Cerentill, Fitó, Llorenç, Ponsarnau i Castella.

Fortuna. — Rivelles, Cunilles, Polé, Burgués, Gomà, Castelló, Viles, Rosel, Morros, Manonelles II i Balcells.

D'àrbitre actuà el senyor Domingo.

Tales

SABADELL

El Centre d'Esports bat el Barcelona (selecció) per 1 a 0

A les tres en punt i a les ordres del senyor Camorera, començà aquest partit, arrenglerant-se els equips per l'ordre següent:

Barcelona. — Plattko, Coma, Solà, Torralba, Elias, Blanco, Aparici, Balò, Gràcia, Martí i Vinyals.

Sabadell. — Estruch, Cabedo, Muntané, Morera, Llumà, Cerdà, Sanz, Castellet, Grau, Bertran i Molins.

La sortida correspon al Sabadell, però els barcelonistes en una bella combinació arriben a la porta contrària. Un xut d'En Martí rebota el pal i s'origina una gran confusió; En Paló sembla fer el gol, però l'Estruch molt oportú salva. Arrencada del Sabadell, que inicia un lleuger domini; Plattko desvia dos xuts i segueix la partida molt interessant. Corner contra el Barcelona i, a poc, un altre el Sabadell.

A causa de les lesions rebudes d'un jugador del Barcelona, el joc queda suspès cinc minuts. En ésser reprès, hom observa una bella actuació dels mitjos dels dos equips.

Un corner" contra el Barcelona dóna ocasió a lluiment de Plattko.

S'arriba al descans sense marcar-se.

La segona part comença amb una forta arrencada del Barcelona que mostre ganes de guanyar; els seus elements estan molt voluntariosos, en particular Martí i Vinyals. Uns precises centrades d'aquest darrer són a tot hora ben tretes pels defenses sabadellencs, que ho salven tot.

La davantera sabadellenca s'imposa per moments. Amb el seu joc ràpid desmoralitza mantes vegades l'equip contrari.

Per haver incorregut en unes mans a l'ària fatídica, tira el penalty en Bertran, convertint-lo en gol.

El Barcelona desenrotlla des d'aquest moment un joc en passades molt precises, però poc pràctiques. En Torralba busca l'empat i arrenca sol: Paló pren la bala, passa a Vinyals que centra magníficament, i En Gràcia a dos metres llença un formidable xut que val l'ovació més gran a l'Estruc, car la parada ha estat de mestre.

En una ocasió perillosa, Cerdà aclareix passant a Sans que ho fa a Bertran. En Plattko detura dèbilment el tret, originant-se una confusió que sembla ha d'acabar en el segon gol, però el porter hongarès aconsegueix fàcilment allunyar el perill.

Continua el domini sabadellenc: el Barcelona sembla refer-se i també domina, donant ocasió que Cabedo en dues ocasions es distingeixi.

I sense més variació en el resultat, acaba la partida, que ha estat força interessant; sobre tot ha transcorregut molt correcta per ambdues parts, deixant satisfet el nombrós públic que l'ha presenciat.

Mereixen assenyalar-se com els millors, Elies i Vinyals del Barcelona; Estruc, Cabedo, Cerdà i Bertran, pel Sabadell.

L. P.

ENSENYES

Una important fàbrica d'ensenyes allemanya, assabentada del grandíós increment que ha pres l'esport a Catalunya, es complau a oferir llurs serveis a les entitats esportives d'aquesta terra que desitgin tenir ensenyes de metall i esmaltades al foc, perfectament executades i a preus reduïdíssims. Si us interessa tenir ensenyes envieu dibuix i escriviu indicant la quantitat que estaríeu disposats a encarregar-ne a LA PUBLICITAT número 54.

CICLISME

LA CURSA DE NOU HORES D'AHIR

BRILLANT TRIOMF DE L'EQUIP LLORENS-ALEGRE

EN SANS HA ESTAT L'HEROI DE LA CURSA

—Jo que hi he passat tota la vida lluitant per les vuit hores.

Ja tornem a escriure sobre les curses en velòdrom, i una vegada més ens hem de plànyer de la manca d'un que reuneixi les condicions necessàries per al públic, corredors, etc., etc.

Ahir quedà novament demostrat el què acabem de dir, doncs el velòdrom de Sans es veié ple de gom a gom, i estem segurs que molts dels que hi anaren no van veure totes les incidències, degut a les males condicions que aquest té.

EL QUE FOU LA CURSA

Figuren inscrits els següents equips:

Regnier-Rubio.
Llorens-Alegre.
Sans-Sant.
Treserras-Llopis.
Carpí—Campos.
Ferris-Solves.

S'arrengleraren a les 10'30 els que segueixen:

Regnier.
Llopis.
Sans.
Carpí.
Ferris.
Alegre.

Es donaren les primeres voltes amb lleugeres escapades, per veure l'estat de forces, veient-se que la cursa serà una lluita formidable entre els sis equips inscrits.

Carpí, seguit d'En Sans, inicia una seriosa escapada, que no porta cap conseqüència, però que serveix per veure la forma esplèndida en què es troba el petit Sans, que es capta les simpàties de tots els presents, que l'animen continuament.

A les 11'15 s'anuncia la primera prima, és del Club Ciclista Marathon, de set pessetes, i a cinc voltes, que amb una bonica lluita se l'emporta l'Alegre. Les conseqüències les paguen Ferris-Solves, que perden una volta.

A la primera hora s'han cobert 229 voltes, o sigui 30 quilòmetres 457 metres, essent així la classificació:

1 Llorens-Alegre.
2 Treserras-Llopis.
3 Regnier-Rubio.
4 Sans-Sant.
5 Carpí-Campos.
6 Ferris-Solves.

Fins ara la cursa no ha estat gaire interessant, potser degut a la manca de primes.

A LES 11'30:

S'anuncia el primer sprint de la segona hora, de 4, 2 i 1 punts respectivament, que amb molt coratge es disputen els corredors que hi ha a la pista, guanyant-los pel següent ordre:

Llorens - Llopis - Sans; el segon sprint el guanyen En Llorens - Treserras - Regnier, portant com a conseqüència aquests sprints de fer perdre voltes als equips Carpí-Campos i Ferris-Solves.

Surt una prima de cinc pessetes a cinc voltes d'En Titit, que se l'emporta estupendament el petit Sans, que és el que anima la cursa amb les seves brusques sprintades.

El tercer sprint dóna aquest resultat:

Llorens, Llopis, Regnier, i al quart guanyen els punts En Regnier, Llorens, Treserras, arribant al terme de la segona hora amb la següent classificació:

1 Llorens-Alegre, amb 14 punts.
2 Treserras-Llopis, amb set punts.
3 Regnier-Rubio, amb sis punts a una volta.
4 Sans-Sant, amb un punt a una volta.
5 Carpí-Campos, a tres voltes.
6 Ferris-Solves, a quatre voltes.

Els primers han fet 228 voltes, o siguin en total 66 quilòmetres 78 metres. Hem anotat una caiguda d'En Llorens en una escapada, que, afortunadament, no porta conseqüències desagradables per al físic.

A LES 12'30:

Regnier i Treserras intenten doblar a En Sans, sense aconseguir-ho; el jurat ha d'avisar En Regnier per una maniobra illegal, que podia haver produït alguna avaria als sprinters.

Cau En Solves, sense cap novetat, havent estat un miracle que no hagi fet caure tot l'escamot, ja que era encara a la pista quan els capdavanters tornen a passar pel seu costat.

Surt la prima dels "Primos", són deu pessetes a cinc voltes, que després de molt bonica lluita guanya l'Alegre, ben atacat per En Sans, que està fet un colós.

Arribem al final de la tercera hora amb aquesta classificació:

1 Llorens-Alegre, 14 punts.
2 Treserras-Llopis, 7 punts
3 Regnier-Rubio, 6 punts a una volta.
4 Sans-Sant, 1 punt, una volta.
5 Carpí-Campos, 3 voltes.
6 Ferris-Solves, 4 voltes

S'han fet en aquesta 243 voltes i un total de 93 quilòmetres 100 metres.

A LES 13'30:

Sense variació pels quatre primers i per les parelles Carpí-Campos i Ferris-Solves tenen 6 i 5 voltes perdudes respectivament, havent-se fet 235 voltes i un total de 124 quilòmetres 355 metres.

Fins ara notem l'esplèndida forma d'En Llorens, que ben ajudat pel seu coequipier creiem que si hagués volgut hauria doblat a l'equip Treserras-Llopis, car aquests han intentat manta volta assolir-ho, però En Llorens no els deixa respirar, ni menys allargar-se.

A LES 14'30:

Hi ha "calma chicha"; tots es reserven, i exceptuant algun atac d'En Sans, que està fet una "fiera", i que no altera la classificació, arribem al final de la cinquena hora, havent-se fet 185 voltes, o sigui l'hora que han restat més quatre de cames, dóna correguts 148 quilòmetres 960 metres.

A LES 15'30:

Comença la segona série de sprints amb 8, 4 i 2 punts; guanyen el cinquè els següents:

Llorens - Treserras - Regnier amb la conseqüent pèrdua de voltes d'En Carpí, Campos, Ferris-Solves. En Sans prou es defensa, però... En Sant aguanta el tren dur, però no sprinta, i amic, En Sans no ho pot fer tot. El sisè sprint va així:

Llorens-Regnier-Llopis

veient-se perfectament que En Regnier, que ha començat un xic fluix, va millorant i fa tèmer una dura batalla per recuperar la volta que porta perduda.

Al setè trepitgen la cinta en Llorens-Treserras-Regnier i al vuité:

Regnier-Llorens-Llopis

acabant-se les sis hores de cursa, fent en ella 202 voltes i un total de 175 quilòmetres, i aquesta classificació:

1 Llorens-Alegre, 42 punts.
2 Treserras - Llopis, 19 punts.
3 Regnier-Rubio, 22 punts, a una volta.
4 Sans-Sant, 1 punt, a una volta.
5 Carpí-Campos, a 9 voltes.
6 Ferris-Solves, a 10 voltes.

A LES 16'30:

S'ha recollit una gorra plena de calderilla, anunciant-se ara la prima popular de 16 pessetes, a deu voltes, que després de renyida lluita entre En Sans i Carpí, guanya el segon ben justet.

La segona part de la calderilla són 15 pessetes més, també a 10 voltes, que s'endú En Llorens, donant lloc a un magnífic atac d'En Treserras, Regnier i el petit Sans.

Una bona escapada d'En Llopis ens mostra l'esplèndida forma d'En Llorens; els dels llocs 5 i 6 van perdent a cada atac, voltes i més voltes.

La Unió Ciclista Marathon dóna 8 pessetes a cinc voltes, i en aquesta prima veiem la lluita més formosa i formidable de les nou hores, que En Sans guanya amb gran estil, guanyant-se una ovació.

Acabem l'hora fent-se 212 voltes i total quilòmetres rodats 204 amb 122 metres, sense canviar la classificació.

A LES 17'30:

Boniques i fortes esquitllades sense resultat, mereixent tots els aplaudiments Sans i Llorens.

En finalitzar les vuit hores, surt la pissarra, amb la prima Batllori, de 10 pessetes, a cinc voltes, permetent un duel entre els corredors, i guanyant-la en Sant, molt bé.

S'han fet 216 voltes i portem comptats 232 quilòmetres 750 metres.

A LES 18'30:

Entrem a les nou hores de cursa, i també amb la prima de 10 pessetes, a cinc voltes, del Bar Liceu, que Regnier, amb un sprint desconcertant, guanya, malgrat els esforços dels seguidors.

La campana anuncia la tercera série de sprints de 12, 6 i 3 punts, i el novè dóna el punts a

Llorens-Treserras-Sans

el desè a

Llorens-Regnier-Treserras

tots amb magnífiques arrancades, que fan perdre voltes i voltes als equips cinquens i sisens.

Amb motiu de la prima que s'ofereix de Dos Socis de la Unió, de 10 pessetes, a cinc voltes, que guanya Sans, amb una lluita formidable entre Alegre, Llopis i Rubio, es produeix en rellevar-se, una escapada que fa perdre una volta a l'equip Sans-Sant, degut a l'atac ferm i fortíssim que inicià Regnier, amb ciència i cames.

L'onzè sprint el guanyen

Regnier-Llorens-Treserras

i després d'unes voltes a tren duríssim ve el final amb el sprint dotzè, que dóna aquest resultat:

Regnier-Llorens-Treserras

quedant definitivament establerta la classificació final, així:

1. Llorens-Alegre, amb 78 punts.
2. Treserras-Llopis, amb 34 punts.
3. Regnier-Rubio, amb 52 punts i una volta.
4. Sans-Sant, amb 4 punts i dues voltes.
5. Carpí-Campos, a 13 voltes.
6. Ferris-Solves, a 15 voltes.

Havent fet 219 voltes i un total, a les nou hores, de 261 quilòmetres 877 metres.

IMPRESSIONS

Llorens està en forma esplèndida, i ha fet una cursa que en tot moment ha entusiasmat els nombrosos aficionats que han omplert el Velòdrom.

El seu company Alegre, ha millorat la forma de l'última cursa que féu.

Treserras, creiem que podia haver donat més de sí, encara que hem de reconèixer que Llorens és més sprinter i està més habituat a la pista.

Llopis ha fet tot el que ha pogut i ha ajudat molt al seu company.

Regnier ha millorat després de la quarta hora, de tal forma, que estava desconegut, i malgrat els seus esforços no ha pogut recuperar la volta perduda.

Rubio ha complert.

Sans, per nosaltres, ha estat l'heroi de la cursa, i creiem que amb un altre coequipier hauria donat algun disgust a algun "as".

Sant, aguantant molt, però mancat de sprint, ço que, al nostre entendre, ha perjudicat la classificació.

Cal repetir que Sans ha estat l'ànima de les nou hores amb les seves brusques esquitllades que inquietaven força els asos de la pista.

Carpí, molt bé, però no fou ajudat per Campos, veient-se que no està acostumat a córrer en pista, així com els Ferris-Solves, que prou han fet arribant al final de les nou hores.

En resum, ha estat una cursa força animada per la voluntat de tots els concursants, havent-se notat l'escassedat de primers.

L'organització, ben cuidada, constituint un èxit més per als organitzadors.

Esport Sanromà
Balmes, 62
BARCELONA

LA NECESSITAT D'UN VELODROM

Amb motiu de les darreres 24 hores celebrades a Badalona i la cursa d'ahir a Sans la major part de la Premsa esportiva i part de la diària, s'ha ocupat de la necessitat de la construcció d'un velòdrom a la nostra ciutat.

Nosaltres, fervents entusiastes, estem disposats a què la nostra ploma no s'adormi fins arribar a aconseguir la construcció d'aquest imprescindible estadi del ciclisme. Molts potser creuen això empresa difícil, però nosaltres estem convençuts que és cosa relativament fàcil. Quantes més difícils s'han portat a bon fi i entre les moltes que podríem anomenar es troben l'Autòdrom de Sitges, honra de Catalunya, i l'estadi madrileny, totes dues fetes per empreses particulars.

Les 24 hores de Badalona van ésser un èxit per als organitzadors, tant moralment com materialment, essent això una demostració palpable que a Barcelona abunden els aficionats al ciclisme que enyoren la creació del Velòdrom que la Barcelona esportiva necessita. El ciclisme ha travessat uns anys d'ensopiment, degut a la manca de curses i demostracions, i és de doldre que podent ocupar un lloc dels primers en el ciclisme mundial, ni tan sols se'ns conegui. Desvetllem els bons ciclistes, donant-los curses com cal i podrem mostrar als estrangers que també som quelcom en aquest esport. Ara mateix, l'any vinent, com tothom sap, se celebraran a París les Olimpíades. Dubtem que hi hagi cap país que no hi estigui representat, en canvi nosaltres, encara que no tinguem molts corredors amateus, també hi assistirem, però serà des de casa.

Naturalment que per a la tasca a fer cal tenir en compte moltes circumstàncies que nosaltres, d'acord amb el nostre criteri, anirem desenrotllant, procurant especificar-les totes, per si la nostra modesta orientació pot ésser aprofitada per aquells que s'emprenguin la tasca de construir-lo. Tots hem de fer el que es pugui perquè la construcció del velòdrom de Barcelona constitueixi un èxit bo i reuneixi les condicions necessàries de confort i visualitat per al públic, així com les tècniques perquè els corredors puguin desenrotllar les seves qualitats i tinguin les seguretats necessàries.

L'emplaçament del velòdrom no seria difícil de trobar-lo. Adhuc podríem assenyalar terrenys molt apropòsit, en els quals estaria admirablement situat i amb fàcils vies de comunicació, cosa important per assegurar el seu èxit, amb l'assistència dels esportsmen, que no tan sols anirien a les curses ciclistes, sinó també als altres espectacles que s'hi celebressin.

La creixent afició a l'esport de la boxa s'ha de tenir en compte, tota vegada que en ell podrien celebrar-se les sessions que diàriament es multipliquen a Barcelona, i que actualment resulten de difícil organització, per la manca de locals apropiats per celebrar-les. Es possible que quan aquestes ratlles es publiquin hi hagi ja la plena seguretat que el campionat d'Europa de pes welter entre el nostre campió Ricard Alís i En Piet Hobin es faci a Barcelona. I tenen els organitzadors local adequat per fer-lo? Tenint en compte les proposicions creuades entre els managers respectius, serà necessari que els preus estiguin a l'abast de tots els amants d'aquest esport, que fins ara no comptava amb gaires centenars d'aficionats. El més indicat, actualment, són les Arenes, però se'ns ocorre un dubte. Si es fa a la tarda el futbol, teatres, cinemes, etc., permetran que l'èxit de "taquilla" quedi assegurat?

I si es fa al vespre la temperatura impedirà que hi assisteixin els esportsmen que, per exemple, anirien a un lloc tancat com el velòdrom de Barcelona, que fos a la vegada d'hivern i d'estiu, cosa fàcil d'obtenir.

Si la Premsa esportiva amant del ciclisme hi presta l'ajut necessari, la construcció del velòdrom pot ésser aviat una realitat, tota vegada que no fa gaires anys els capitalistes obrien la borsa, per a la construcció de places de "toros" i ara preguntem nosaltres: Per què no ha de sortir igualment el grup financier que prengui al seu càrrec el velòdrom de Barcelona? No ha estat fet ara a Madrid, com abans dèiem, un estadi per una empresa particular?

Crak

Copes—Medalles artístiques
Pròpies per a esport
PASTELLS i SEGURA
PLAÇA REIAL, 15

BOXA

Els matchs d'aquesta setmana

El cas Criqui :: De la Federació

Abans de Pere Sáez - Young Mars

Pere Sàez, nostre compatriota, challenger del Campionat d'Espanya dels welters, contendirà dimecres vinent al Circ de Novetats amb el boxador francès Young Mars, ja conegut del nostre públic per haver boxat dissabte va fer vuit dies a les Arenes amb Ricard Alís que l'obligà a abandonar al cinquè round.

Pere Sàez, en la mateixa reunió experimentà, a mans de Jim Moran, una de les seves inexplicables desfetes per punts; tant és així que són majoria els intelligents en boxa que estan fermament convençuts que si la lluita es repetís, la victòria correspondria al nostre compatriota.

Nosaltres, que compartim aquesta opinió, creiem que el Sàez que veièrem amb ocasió del match esmentat, no era pas el de sempre, sinó un boxador anodí que des del primer moment donà la sensació que no sabia el què es pescava en matèria de boxa, cosa certament estranya en Sàenz, al qual hem de considerar com un boxador essencialment científic, i, sota aquest aspecte, com el més científic dels welters que avui es disputen la supremacia a Catalunya.

Es, doncs, possible que dimecres vinent ens trobem un Pere Sàez completament distint del que veièrem aquell dia, i, essent així, tindrà un interès molt gran veure'l actuar davant Young Mars per establir, amb referència al Campionat d'Espanya, la línia que existeix entre Alís i Sàez, campió i aspirant, respectivament. I per més que hom no pot posar massa confiança en aquesta mena de comparacions, sempre ens alliçonarà veure si Young Mars, que hagué d'abandonar davant d'Alís al cinquè round, aguanta davant Pere Sàez diversos rounds més.

Per tal que el lector es faci càrrec de les dificultats que presenta el voler treure conseqüències "a priori" amb relació a un match de boxa, farem notar que si els resultats anteriors assolits pels boxadors tinguessin una influència decisiva sobre els resultats futurs, ens veuríem obligats a pronosticar que dimecres que ve Young Mars vencerà a Pere Sàez, perquè si aquest darrer ha estat batut per Jim Moran, i aquest per Teta i Geo André, als quals ha guanyat recentment Young Mars, lògicament aquest ha de resultar vencedor de Pere Sàez.

I si tenim en compte que Pere Sàez ha vençut dues vegades a Ricard Alís, ara fa un any i un any i mig, respectivament, resultarà que el vencedor ha d'ésser el primer...

Esperem que les dades absolutament autèntiques que acabem de reportar seran suficients per tal que el lector es convenci que posats a treure conseqüències n'hi pot haver per a tots els gustos.

Sigui el que es vulgui el resultat de la lluita, estem convençuts que hi ha dret a esperar que tant Young Mars com Pere Sàez actuïn més encertadament que no pas darrerament a les Arenes, perquè aleshores el francès ho feu impressionat per trobar-se davant d'un boxador de més pes, proclamat oficialment challenger del Campionat d'Europa que compta amb diverses victòries sobre compatriotes seus de gran classe, i Pere Sàez, perquè, com hem dit abans, estigué aquell dia, contra el seu costum, completament desencertat.

En la mateixa reunió de dimecres han de lluitar els pesos mig-forts Calvo i el polonès Geo Morgan; coneixem el primer, ex-amateur d'escassíssima vàlua, però no el segon. Cortès contra Young Ciclone, del pes mosca. Rey contra Cola, del pes gall, que són dos joves "comming men" que han fet darrerament molt belles exhibicions. Zaragoza contra Mestres, dos pesos lleugers molt apreciables.

UNA VETLLADA MIXTA

Dijous que ve, al Teatre Espanya, de Sans, hi haurà una vetllada mixta, composta per un match de lluita i cinc de boxa.

El primer consisteix en un encontre de lluita greco-romana entre Ardèvol, campió de Catalunya, i Solé.

Els de boxa, són:

James contra Martí.
Fàbrega contra Robles.
Barnils contra Sergi Anderson.
Stevenson contra Marco.
Carles Aracil contra Ferran Urtasum.

La presència dels boxadors Fabregat, Anderson, Marco, Aracil i Urtasum fan pressentir una reunió interessant per als que desitgen presenciar exhibicions de bona boxa.

El cas Criqui

El termini reglamentari concedit a Criqui, per tal de recollir el repte que li adreçà Mascart pels títols de Campió de França i d'Europa del pes ploma finí dimecres passat. Per mitjà del seu manager Eugeni Eudeline, Criqui ha assabentat que l'estat de les seves mans no li permetia de recollir el repte. Únicament la Federació Francesa de Boxa, pel que respecta al títol de Campió de França, i la Internacional Boxing Union, pel que toca al de Campió d'Europa, tenen dret per decidir si Eugeni Criqui pot ésser desposseït dels títols a conseqüència del succeït.

La carta remesa a la F. F. B. per Eudeline, diu així:

"... Criqui no recull el repte que li llançà Mascart pels títols de Campió de França i d'Europa... Els dos metges que han visitat Criqui estan d'acord en prohibir-li boxar i entrenar-se durant un període de 4 a 6 mesos.

He de fer notar que reglamentàriament jo hauria pogut, a nom de Criqui, recollir la challenge de Mascart, i, a l'expiració del termini, demanar una pròrroga que segurament ens hauria concedit la Internacional Boxing Union, vistes les circumstàncies particulars en les quals Criqui fou ferit.

Jo crec que l'oferiment d'una borsa, per crescuda que sigui, no pot conduir-me a adoptar una actitud que seria desllealt i poc esportiva, ja que perjudicaria durant molts mesos a challengers i aspirants challengers.

Quan pugui tornar-se a posar els guants amb la seguretat de no tornar-se a exposar a un nou accident, Criqui tornarà a pujar al ring i farà els possibles per conservar els títols que sempre ha defensat contra tots, i amb honor. — Robert Eudeline."

La Internacional Boxing Union ha adreçat una comunicació a tots els seus representants dels diferents països per tal que amb el seu vot decideixin en tot allò que fa referència al títol de Campió d'Europa.

Quant al de Campió de França, la F. F. B. haurà de resoldre el seu dia.

Com representant de la International Boxing Union, el senyor Llorenç Ramonet, president de la Federació de Boxa, ha rebut un butlletí de vot que haurà d'ésser enviat urgentment a París una vegada omplert.

L'esmentat butlletí està redactat com segueix:

"Pregunta.—Esteu conforme, vist el mancament de Criqui, Campió d'Europa, de proclamar Mascart, que l'havia reptat, al títol de Campió d'Europa de boxa dels pesos ploma?

Resposta.— ... ...

(Nota.—Digueu "sí" o "no".

Aquesta setmana serà conegut el resultat de la votació.

Sembla que no havent pogut Criqui recollir el repte per estar ferit, hauria de tenir dret a una pròrroga; no obstant, el cas no està previst pel reglament.

En canvi, l'article fonamental d'aquest reglament diu: "Mai el cas de força major podrà ésser tingut en compte." Pot afirmar-se que és en definitiva aquest article que fa necessària una votació per tal de decidir.

Nosaltres creiem que havent-se lesionat Criqui lluitant de franc a favor d'una obra benèfica, cap concedir-li una pròrroga de sis mesos, i que per tant no procedeix concedir a Mascart els títols de Campió de França i d'Europa... amb tot, les notícies que tenim a darrera hora coincideixen en què es gairebé segur que Criqui serà desposseït dels seus títols.

El match Mascart - Hebrans

Demà, dimarts, lluitaran a París els boxadors Mascart i Hebrans, de la categoria dels pesos ploma.

Pot dir-se que es tracta de dos boxadors fins fa poc desconeguts.

Mascart fou la revelació de la temporada passada, i Hebrans es donà a conèixer darrerament boxant de franc contra Criqui, a profit dels Laboratoris, fent-se notar per haver-se mantingut incòlume fins a l'expiració dels quinze rounds de què constava l'encontre, performança que li infundí tals ànims que de seguida repità a Arthur Wyns, antic Campió d'Europa de la categoria dels plomes, i aleshores encara Campió de Bèlgica de l'esmentada categoria, al qual Paul Hebrans arrabassà el títol després d'una lluita brillantíssima.

Paul Hebrans debutà com a boxador en els Jocs Olímpics de 1920 d'Anvers, classificant-se en quart lloc en el Campionat del món de la categoria dels pesos gall; el mateix any fou Campió de Bèlgica amateur. Pel juny del 1921 debutà com a professional, i fou batut per Dufour, que l'obligà a abandonar al cinquè round; posteriorment aconseguí batre el mateix Dufour per punts. Fins avui ha fornit vint-i-tres combats, en els quals ha experimentat únicament dues desfetes: la primera a mans de Dufour, com ja hem dit, i la segona davant d'Eugeni Criqui la vetlla que lluità amb ell gratuïtament a profit dels Laboratoris francesos.

Quant a l'art de boxar de Paul Hebrans, les nostres referències són bastant contradictòries: en ocasió del match amb Criqui, la Premsa francesa digué que distava molt de boxar com un Campió; en canvi, en ocasió del seu match amb Wyns pel Campionat de Bèlgica, els mateixos diaris digueren que estava molt per sobre de l'ex-campió d'Europa.

Mascart sembla ésser de la fusta dels grans campions; dotat d'un "punch" duríssim ha aconseguit, de l'any 1921 ençà, nombroses victòries damunt homes de primera fila, amb la particularitat que la duresa del seu cop cada dia es manifesta més formidable. Es vencedor de Vleeschower, Van Dyck, Verheven, You You, Wyns, Dastillon, Sirvain, Handley, Mattews, Mac Adam, Ginnchi i altres, havent batut a alguns dels anomenats no una, sinó diverses vegades.

REUNIO DE LA FEDERACIO CATALANA

El passat dissabte es reuní la F. C. B., prenent-se nota de l'admissió de l'entitat en la Confederació Esportiva de Catalunya.

Es reuní els aspirants a àrbitre, senyors Alfaro, Vela, Vizcarrondo, Alonso, Figuera, Laborda, Trillas, Sabater i Francès, als quals, segons la idea exposada pel senyor Larruy, se'ls exigí, per al proper dijous, una prova d'admissió, consistent a presentar una dissertació escrita, en català o en castellà, respecte al concepte que tinguin de la puntuació dels combats de boxa, i de la manera que creuen ells de portar-los a can.

Els convocats que dijous no presentin aquest escrit, seran exclosos de la llista d'aspirants a àrbitre.

FIAT · SOCIETAT GENERAL D'AUTOMOBILS · AGENCIA EXCLUSIVA
Mallorca, 277 - BARCELONA